22-05-2021

† Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Μυροφόρων.

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βασιλίσκου.

Εἰς τόν Ὄρθρον.

Ἦχος ⸗ Δι

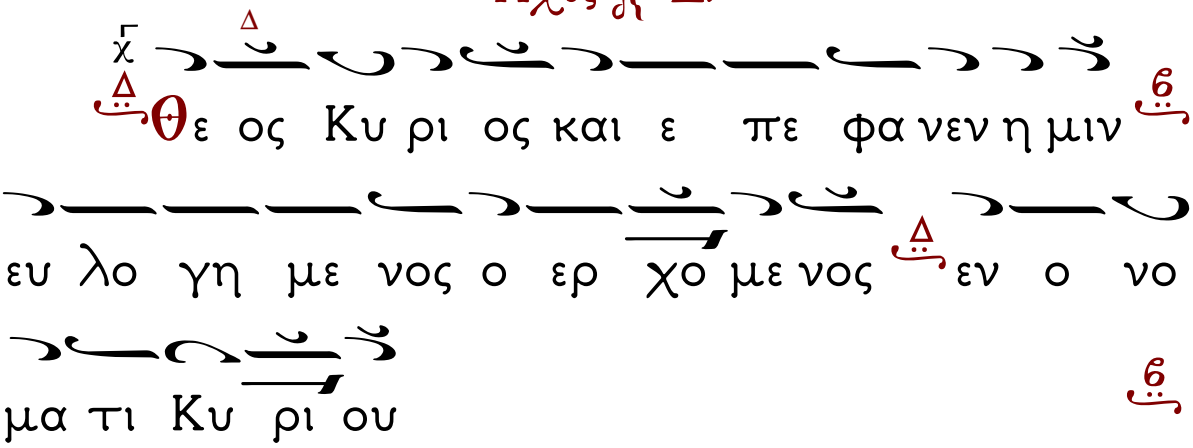

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

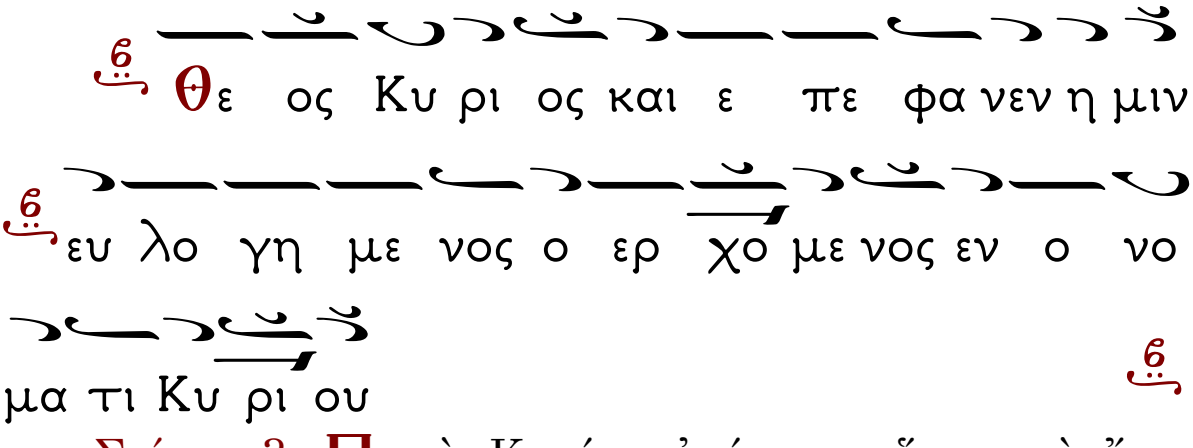

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο
του ξυ λου κα θε λων το α χραν τον σου Σω
ω ω ω μα σιν δο νι κα θα ρα ει λη σας
και α ρω ω μα σιν εν μνη μα τι και νω
κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η με ρος α
νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο
σμω το με γα ε ε ε λε ος

Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος β΄.

Δόξα... Ὁ τε κα τη ηλ θες προς τον θα

να τον η ζω η η α θα α να τος το

τε τον Α δην ε νε ε κρω σας τη α στρα πη

της Θε ο τη τος ο τε δε και τους τε θνε

ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη σας

πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι

ων ε κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε

ος η μων δο ο ο ξα σοι

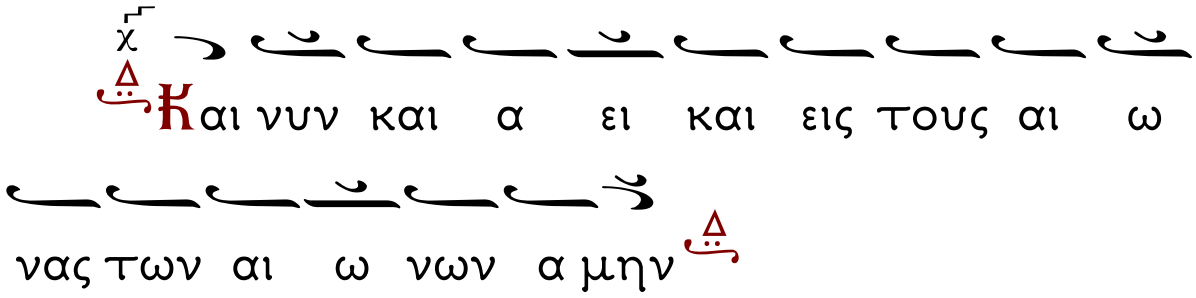
Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην

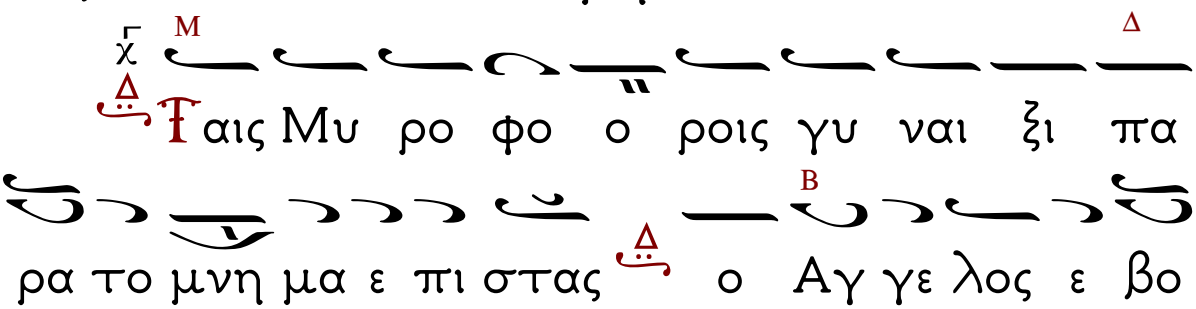
Ταις Μυ ρο φο ο ροις γυ ναι ξι πα
ρα το μνη μα ε πι στας ο Αγ γε λος ε βο
ο ο ο α τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει
αρ μο ο δι α Χρι στος δε δι α φθο ρας
ε δει χθη αλ λο τρι ος αλ λα κραυ γα σα τε
α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων τω
κο σμω το με γα ε ε ε λε ο ο ος

Καθίσματα.
Μετὰ τὴν Α΄ Σπιχολογίαν.

Τον λι θον του μνη μα τος σφρα γι σθη
ναι μη κω λυ υ υ υ σας την πε τραν της
πι ι στε ως α να στας πα ρε σχες πα σι
Κυ ρι ε δο ο ο ξα σοι

Δόξα...

Τον κολ πον τον α χραν τον εν
υ ψι στοις μη κε νω ω ω ω σας τα φην και
Α να α στα σιν υ περ παν των κα τε δε ξω
Κυ ρι ε δο ο ο ξα σοι

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Παν τα υ περ εν νοι
αν παν τα υ περ εν δο ξα τα σα Θε ο το

κε μυ στη ρι α τη α γνει α ε σφρα γι

σμε νη και παρ θε νι α φυ λατ το με ε νη

Μη τηρ ε γνω σθης α ψευ δης Θε ον τε

κου σα α λη θη νον αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι

τας ψυ χας η μων

Μετὰ τὴν Β΄ Στιχολογίαν

Φω νη μα θη τω ων σου ο χο ρος συν

Μυ ρο φο ροις γυ ναι ξιν α γαλ λε ται συμ

φω ω ω ω νως κοι νην γαρ ε ορ την συν

αυ ταις ε ορ τα α ζου σιν εις δο ξαν και τι

μην της Σης Α να στα σε ως και δι αυ των

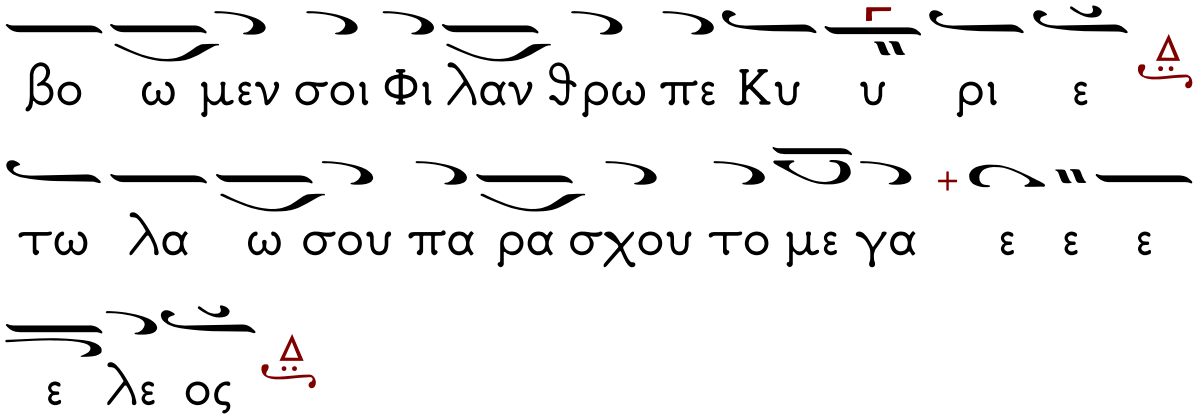

Δόξα... Καὶ νῦν... (Τὸ αὐτό)

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι᾽ ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ Ν΄ ψαλμός χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ὠδὴ α΄. τῶν Μυροφόρων.
Ἦχος β΄.
Ὁ Εἱρμὸς.

Τὴν Μωσέως ᾠδήν, ἀναλαβοῦσα βόησον ψυχή. Βοηθὸς καὶ σκεπαστής, ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐσταυρώθης σαρκί, ὁ ἀπαθὴς τῇ φύσει τοῦ Πατρός, ἐκεντήθης τὴν πλευράν, πηγάσας κόσμῳ αἷμα καὶ ὕδωρ. Σὺ ἡμῶν Θεός, καὶ δοξάζομέν σε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν Σταυρόν σου τιμῶ, καὶ τὴν Ταφὴν δοξάζω ἀγαθέ, καὶ ὑμνῶ καὶ προσκυνῶ τὴν Ἔγερσίν σου, καὶ ἀνακράζω· Σὺ ἡμῶν Θεός, καὶ δοξάζομέν σε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κἂν ἐγεύσω χολῆς, ὁ γλυκασμὸς τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλ᾽ ἐπήγασας ἡμῖν τὴν ἀφθαρσίαν, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου. Σὺ ἡμῶν Θεός, καὶ δοξάζομέν σε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εὐφραινέσθω Σιών, ἀγαλλιάσθω καὶ ὁ οὐρανός, ἐξανέστη Χριστός, νεκροὺς ἐγείρας ὑμνολογοῦντας· Σὺ ἡμῶν Θεός, καὶ δοξάζομέν σε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀρχαίαν ἀράν, ἐν γαστρί σου λύσασα Σεμνή, ἀνεβλάστησας ἡμῖν, τὴν εὐλογίαν, βρέφος τεκοῦσα· οὗτος γὰρ Θεός, εἰ καὶ σάρκα φορεῖ.

Ὠδὴ α΄ τοῦ Μηναίου
Ἦχος πλ. δ΄
Ἆσμα ἀναπέμψωμεν

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταύτην τὴν φαιδράν σου ἑορτήν, τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας, Μάρτυς πολύαθλε, τὸν Βασιλέα Χριστόν, ἱκέτευε σῴζεσθαι, καὶ τῆς ἐπουρανίου, βασιλείας μετόχους γενέσθαι.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλος τῇ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ, ἀνακραθεὶς πανόλβιε, σαρκὸς ἠλόγησας, ὡς φθείρεσθαι μελλούσης, καὶ ἤνεγκας βάσανα, γνώμῃ ἀνδρειοτάτῃ, στηλιτεύσας εἰδώλων τήν πλάνην.

Δόξα...

Νύκτα ἀγνωσίας φωτισμῷ, τοῦ παναγίου Πνεύματος, καταλαμπόμενος, παρῆλθες Βασιλίσκε, καὶ ἄθλων λαμπρότησιν, ἥλιος καθωράθης, πᾶσαν κτίσιν φαιδρῶς καταυγάζων.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Πόκον προεώρα Γεδεών, τὴν ἄχραντον γαστέρα σου, δρόσον τὴν οὐράνιον, Παρθένε δεξαμένην, θαλάσσας ξηραίνουσαν, Κόρη, τῆς ἀθεΐας, καὶ τακείσας ἀρδεύουσαν φρένας.

Κανὼν τῶν Μυροφόρων
Ὠδὴ γ΄.
Ἦχος β΄.
Ὁ Εἱρμός.

Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον ὁ Θεός, ἀνάδειξόν με, γεωργὲ τῶν καλῶν, φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὰς παλάμας Ἰησοῦ, προσηλώσας ἐν Σταυρῷ τὰ ἔθνη πάντα, ἐκ τῆς πλάνης συλλαβών, πρὸς ἐπίγνωσιν τὴν σήν, συνεκαλέσω Σωτήρ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰουδαίων ὁ λαός, τῷ Πιλάτῳ ἐκβοᾷ· Ἀπόλυσόν μοι τὸν κακοῦργον λῃστήν, ἆρον, ἆρον, σταύρωσον τὸν ἀναμάρτητον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, συνεσκότασε τὸ φῶς, ἡ γῆ ἐσείσθη, καὶ ἐκ τάφου νεκροί, ἐξανέστησαν πολλοί, φόβῳ τοῦ κράτους σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ, ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κλαυθμῷ ἐβόα· Ποῦ πορεύῃ Υἱὲ; ποῦ ἀπέρχῃ ὁ ἀμνός, ὁ ὑπὲρ πάντων σφαγείς;

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Μακαρία εἶ Σεμνή, ἡ ἐκ ῥίζης Ἰεσσαί, ἐξ ἧς ἡ ῥάβδος, καὶ τὸ ἄνθος ὁ Χριστός, κατὰ σάρκα δι᾽ ἡμᾶς, ἀναβλαστήσασα.

Κανὼν α΄, Ὠδὴ γ΄, τοῦ Μάρτυρος
Ἦχος πλ. δ΄
Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἵμασιν ἀθλήσεως, εἰδωλικὴν πυρὰν ἔσβεσας, καὶ τῆς τρυφῆς, Μάρτυς τῷ χειμάρρῳ, ἐντρυφᾷς ἀγαλλόμενος.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μάρτυρα Τριάδος σε, ἡ ἐκλεκτὴ δυὰς ἔνδοξε, τῶν Ἀθλητῶν, ἀπολειπομένη, πρὸς Χριστὸν ἀπεδήμησεν.

Δόξα...

Μένεις τῶν συνάθλων σου, ἀπολειφθείς, Χριστὸν Κύριον, ὁμολογῶν πάντων Βασιλέα, Βασιλίσκε πολύαθλε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Εὕροιμὶ σε Πάναγνε, χειραγωγοῦσάν με πάντοτε, πρὸς ἀρετάς, καὶ πρὸς μετανοίας, τὰς ὁδοὺς ἐμβιβάζουσαν

Ὠδὴ γ΄, τοῦ Μηναίου
Ὁ Εἱρμὸς . Ἦχος πλ. δ΄
Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Ἦχος λ δὴ Γα

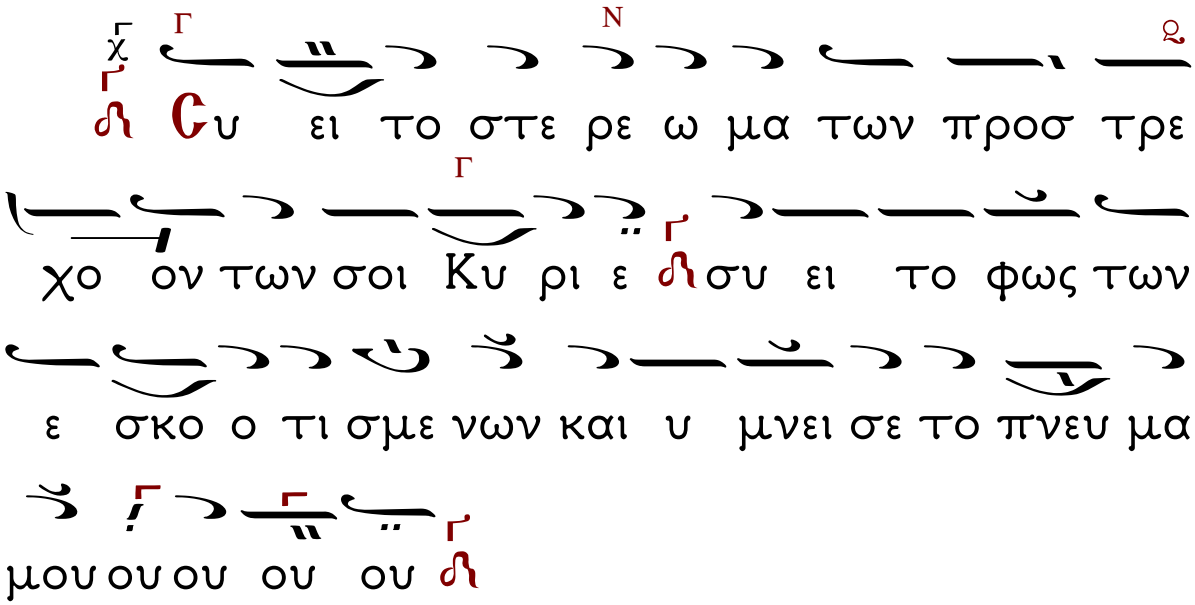

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος
Ἦχος α΄
Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Τῷ μόνῳ βασιλεῖ, νῦν παρίστασαι χαίρων, διάδημα φαιδρόν, καὶ στολὴν ἐξ οἰκείων, βαφεῖσαν αἱμάτων σου, ἱερῶς περικείμενος, καὶ θεούμενος, καθαρωτάτῃ μεθέξει· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, τελοῦντες ὑμνοῦμέν σε.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Κάθισμα τῆς ἑορτῆς
Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν...

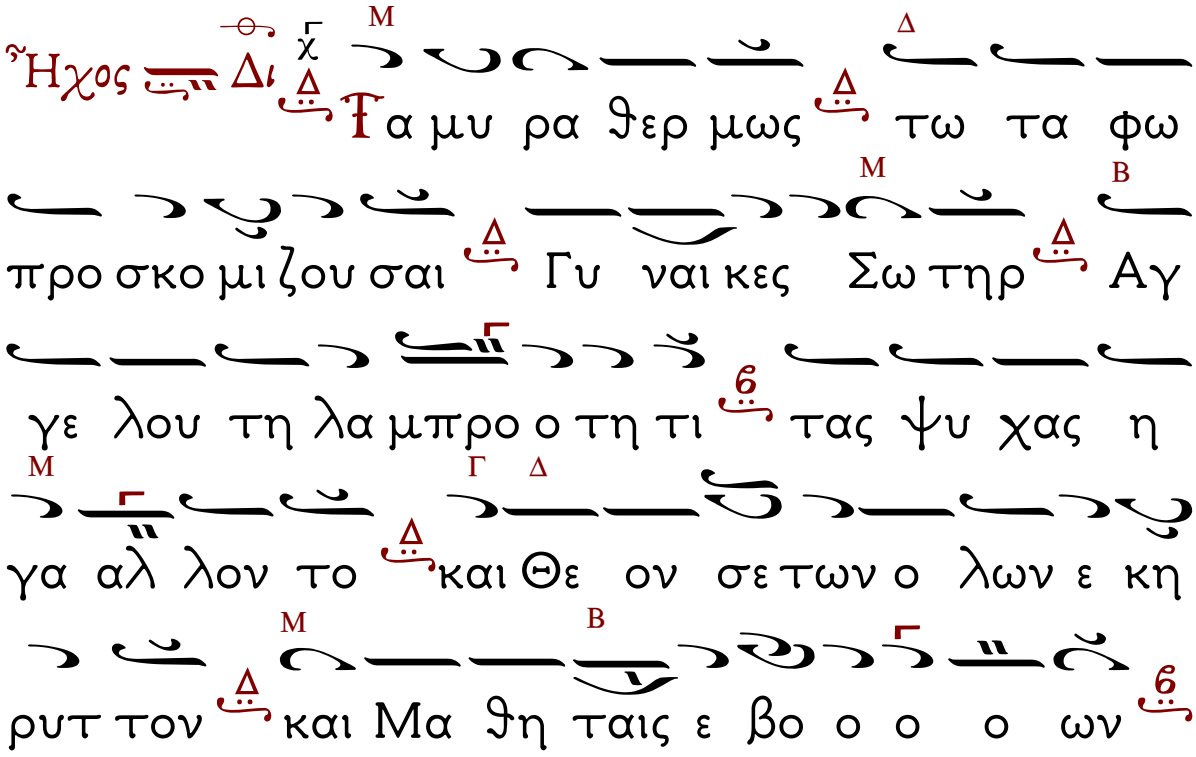

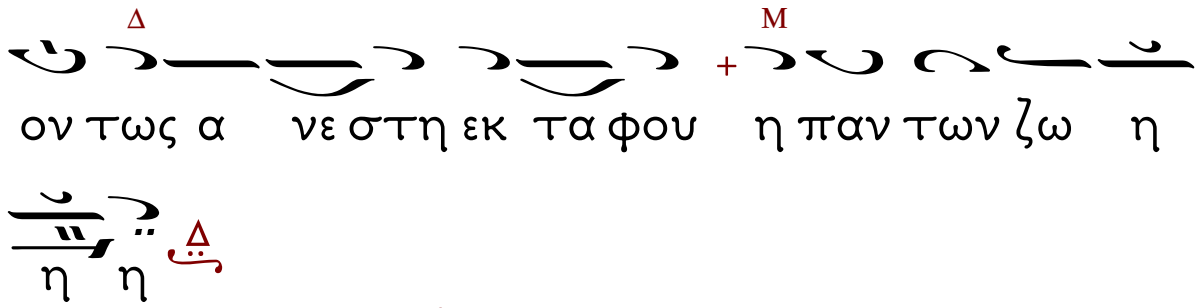

Ὠδὴ στ΄, τοῦ Μηναίου
Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἱρμὸς

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς. Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Ἦχος λ΄ Νη Γα

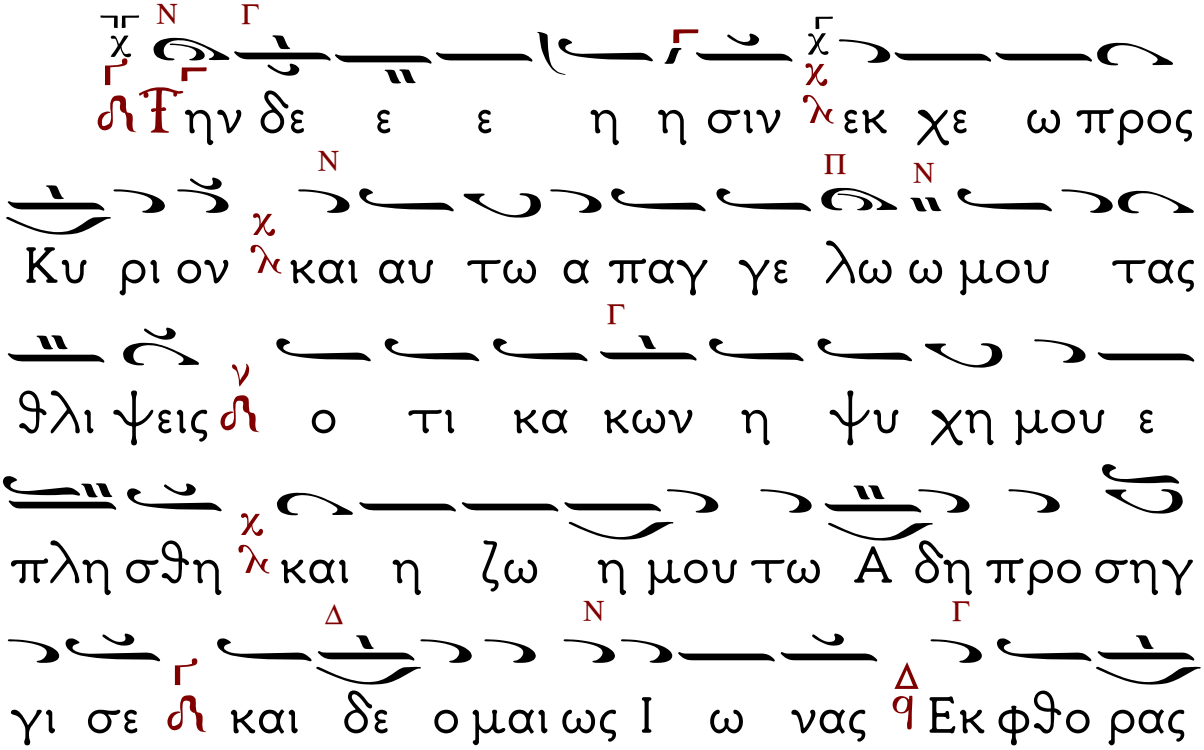

ο Θε ος με α να γα γε ε ε ε

Κοντάκιον. Αὐτόμελον.
Ἦχος β'.

Τὸ Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις φθεγξάμενος, τὸν θρῆνον τῆς προμήτορος Εὔας κατέπαυσας, τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστὲ ὁ Θεός, τοῖς Ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας, ὁ Σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Ὁ Οἶκος.

Ἐπὶ τὸν τάφον σου Σωτήρ, αἱ Μυροφόροι πορευόμεναι, πρὸς ἑαυτὰς διηπόρουν τῷ νοΐ, καὶ ἐφθέγγοντο. Τίς ἡμῖν τὸν λίθον ἀποκυλίσει τοῦ μνήματος; Καὶ ἀναβλέψασαι, ὁρῶσιν ὅτι ὁ λίθος ἀποκεκύλισται, τῇ μορφῇ δὲ τοῦ Ἀγγέλου σὺν τῇ στολῇ ἐθαμβοῦντο, συνείχοντο δὲ τρόμῳ, καὶ φεύγειν ἐνόμιζον, καὶ πρὸς αὐτὰς ὁ νεανίσκος ἐβόησε. Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς, ὃν ζητεῖτε, ἀνέστη, δεῦτε, ἴδετε τὸν τόπον, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι, ἀπαγγείλατε τοῖς Μαθηταῖς· ὁ Σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βασιλίσκου.

Στίχοι

Ὁ Βασιλίσκος ἐκτομῇ δοὺς τὴν κάραν,
Πατεῖ νοητοῦ βασιλίσκου τὴν κάραν.
Εἰκάδι δευτερίῃ Βασιλίσκος φάσγανον ἔτλη.

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μάρκελλος, μόλυβδον κοχλάζοντα ποτισθείς, τελειοῦται.

Ὁ Ἅγιος μάρτυς Κόδρος ὑπὸ ἵππων συρόμενος τελειοῦται.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Βλαδίμηρος, ὁ βασιλεὺς καὶ θαυματουργός, ξίφει τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι εἴκοσιν ἑπτὰ μάρτυρες πυρὶ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ η΄, τοῦ μηναίου
Ἦχος πλ. δ΄
Ὁ Εἱρμὸς

Στίχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάριτί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦχος λ πδ Νη

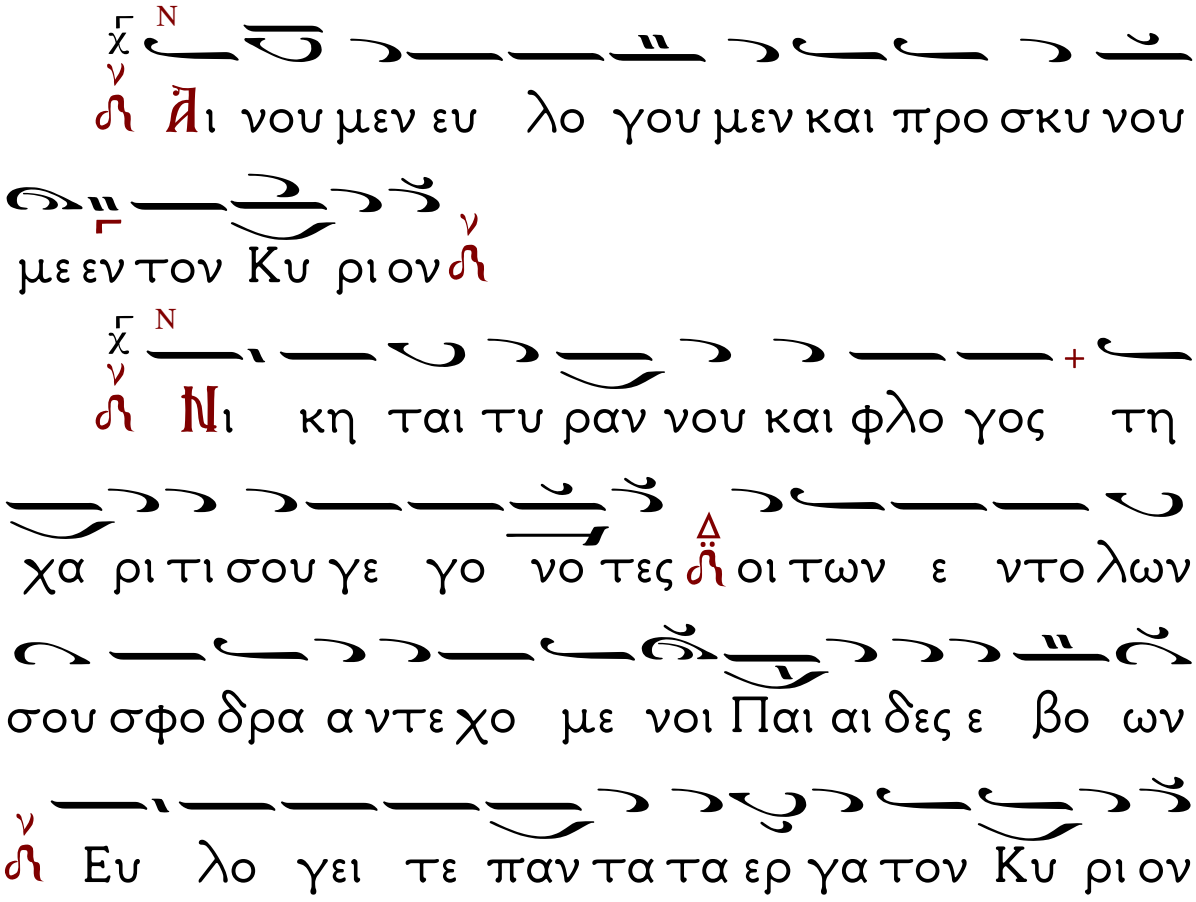

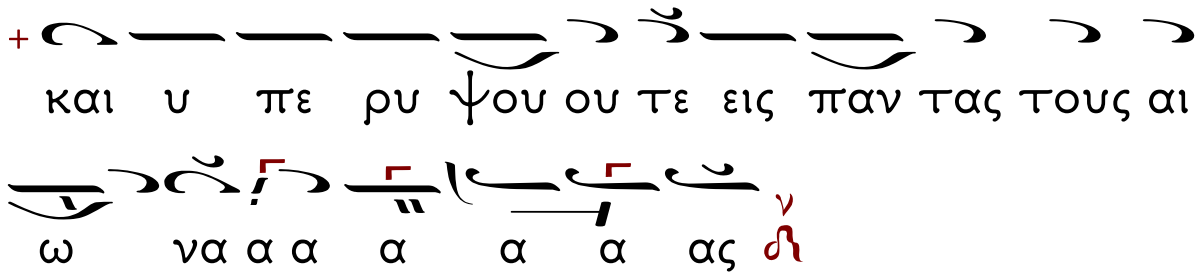

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτὸς...

Τιμιωτέρα πλαγίου δ'

Ἦχος πλ. Νη

Στίχος α' χ

Με γα λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το

πνε ευ μα μου ε πι τω Θε ω τω Σω τη ρι

μου

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τω ως

των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Στίχος β' χ

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι

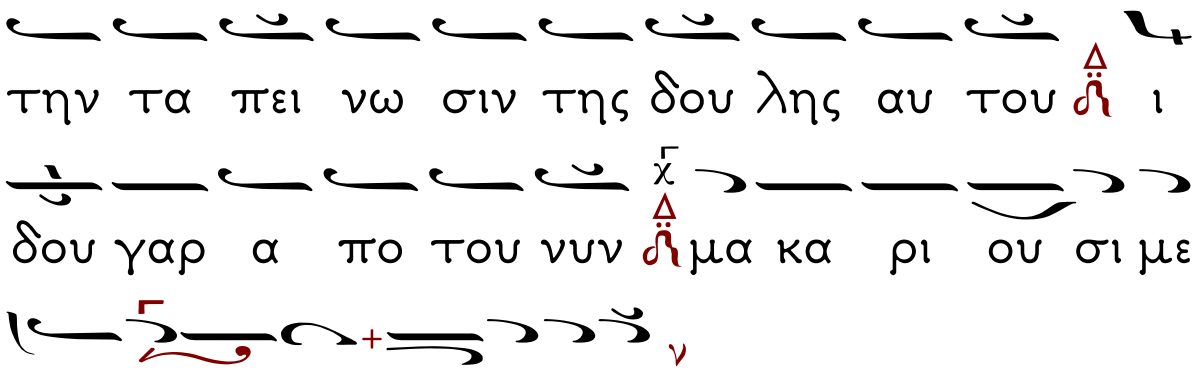
την τα πει νω σιν της δου λης αυ του ι
δου γαρ α πο του νυν μα κα ρι ου σι με
πα α α σαι αι γε νε αι
Ἡ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τω ως
των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον
Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Στίχος γ'

Ο τι ε ποι η σε μοι με
γα λει α ο δυ να τος και α γι ον
το ο νο μα αυ του και το ε λε ος

αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

με ε νοις αυ τον

Ἣν Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τω ως

των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Στίχος δ' Θ ποι η σε κρα τος εν βρα

χι ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ

πε ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ι ας αυ

των

Ν Ϯ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Δ

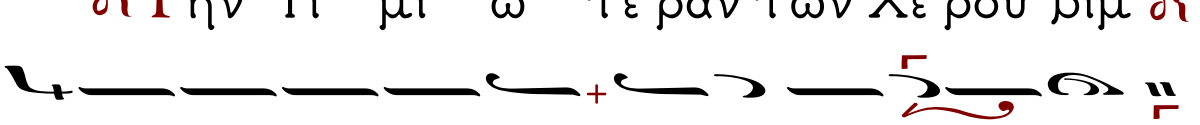

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τω ως

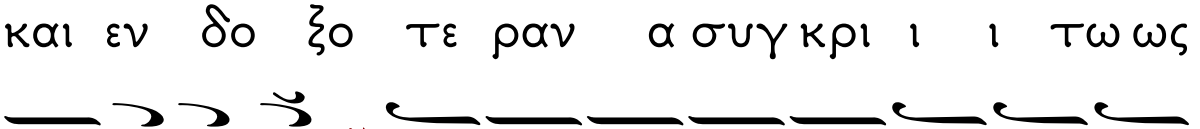

των Σε ρα φιμ Ν την α δι α φθο ρως Θε ον

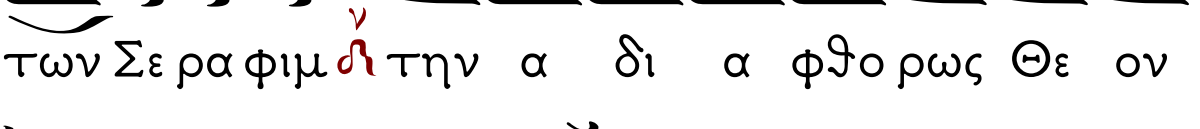

Λο ο γον τε κου σαν Δ την ον τως Θε ο

το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν Ν

Σπίχος ε΄

Ν Ϫα θει λε δυ να στας α πο

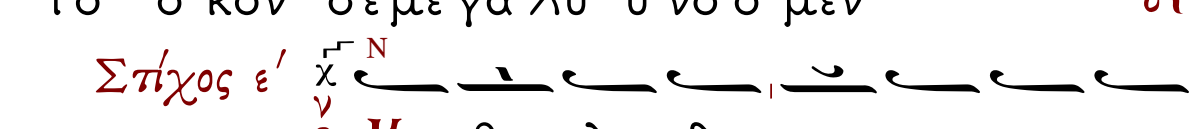

θρο νων και υ υ ψω σε τα πει νους Δ πει νων

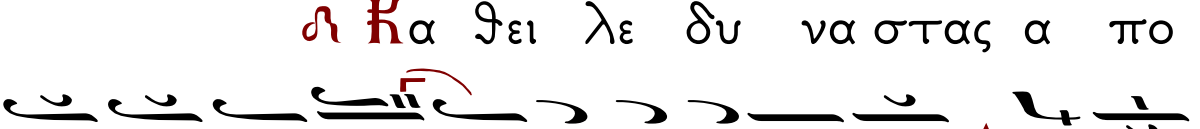

τας ε νε ε πλη σεν α γα θων Δ και πλου

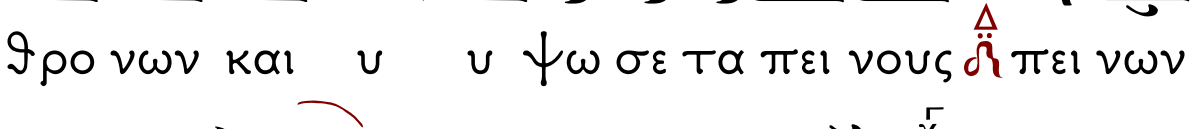

του ουν τας ε ξα πε στει λε κε νους Ν

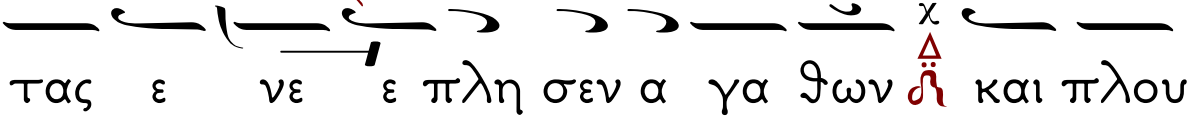

Ν Ϯ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Δ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τω ως

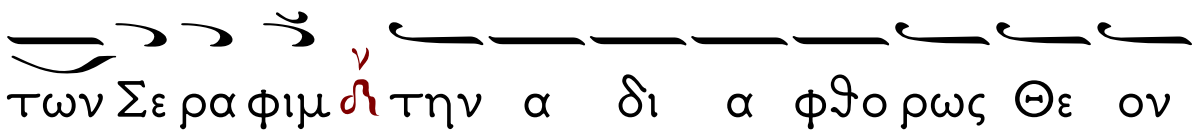
των Σε ρα φιμ ν την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν δ την ον τως Θε ο

το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ν

Στίχος ς΄

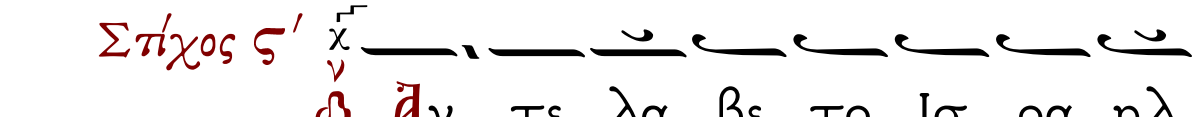
ν Ἄν τε λα βε το Ισ ρα ηλ

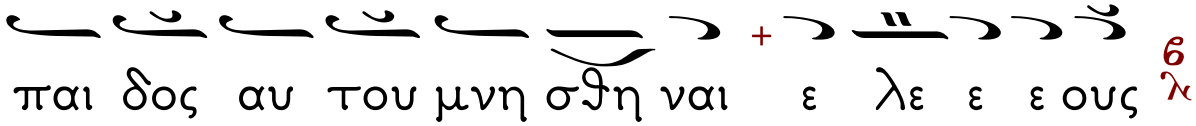
παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ε ε ους 6 λ

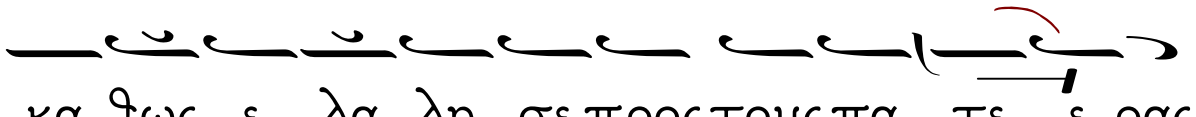
κα θως ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας

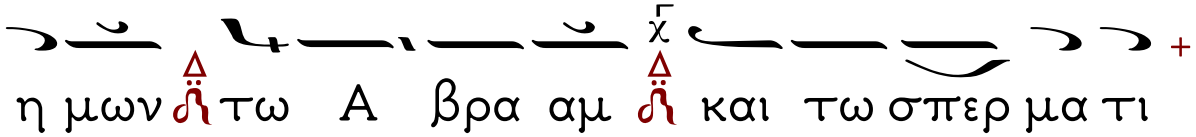
η μων δ τω Α βρα αμ δ και τω σπερ μα τι

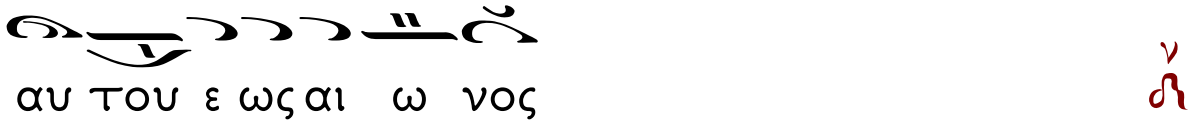
αυ του ε ως αι ω νος ν

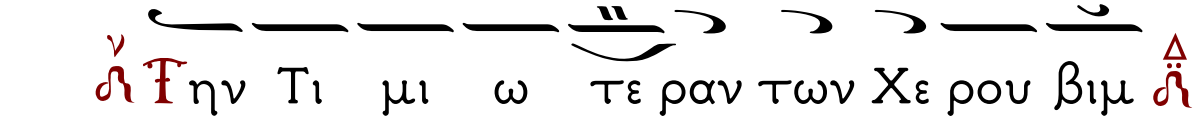
ν Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ δ

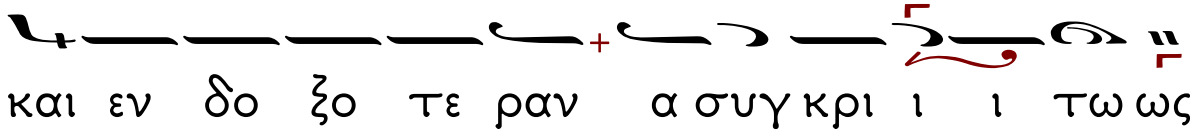
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τω ως

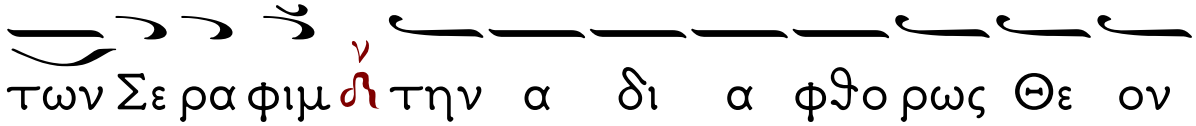
των Σε ρα φιμ ν την α δι α φθο ρως Θε ον

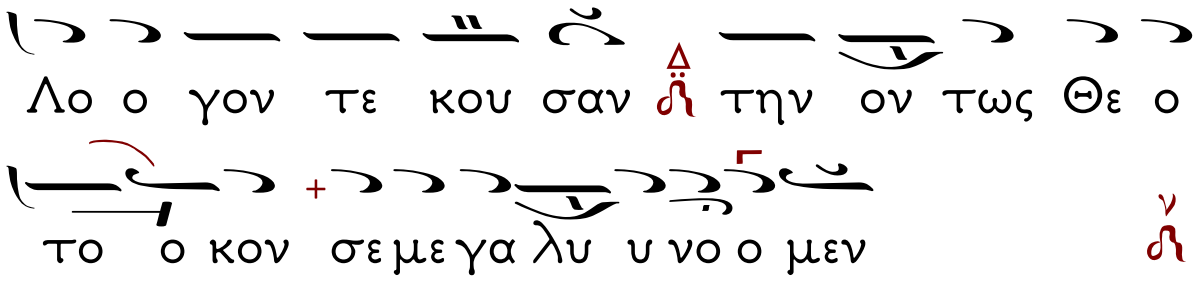

Εἶτα ψάλλεται
ὁ Εἱρμὸς τῆς ϑ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος

Ἔκφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὕψιστος, ἑκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τήν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἦχος λ ἡ Νη

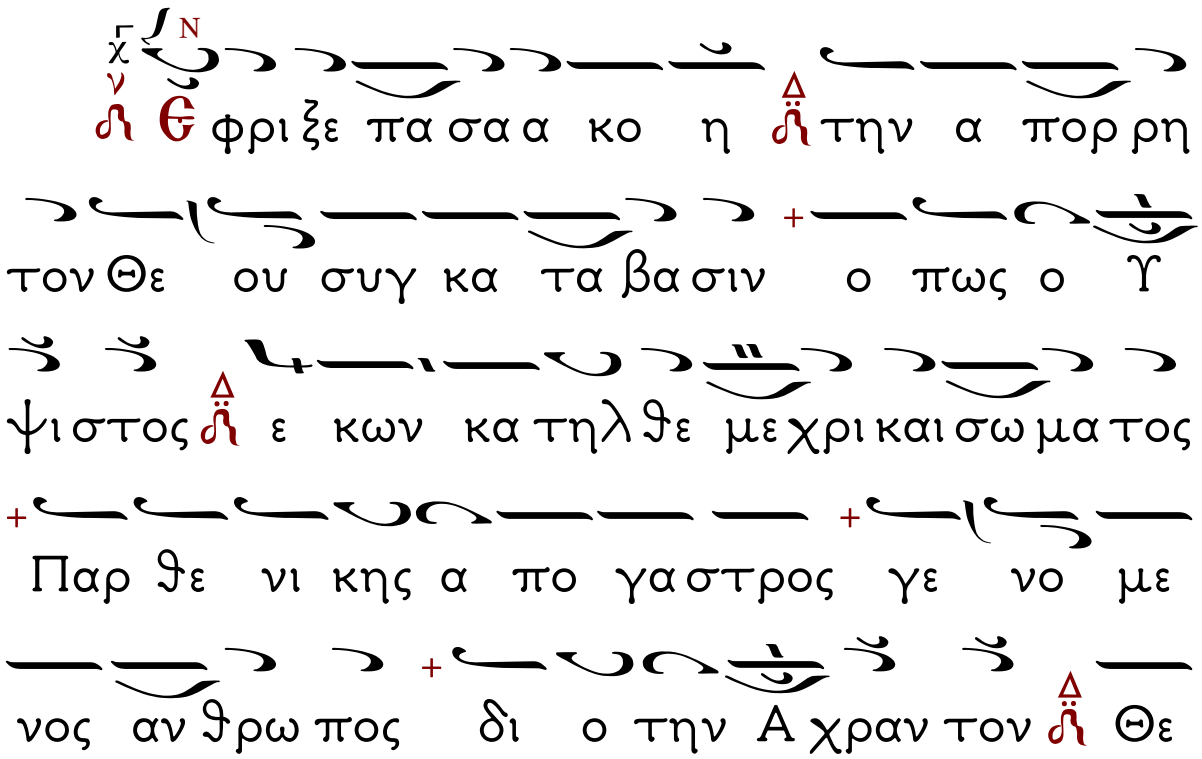

ο το κο ον οι πι στοι οι με γα λυ νο ο μεν

Ἦχος λ̀ πλ̀ Νη

ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα

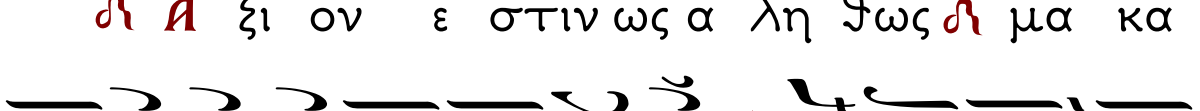
ρι ζειν σε την Θε ο το κον την α ει μα

κα ρι στον και πα να μω μη τον και μη τε

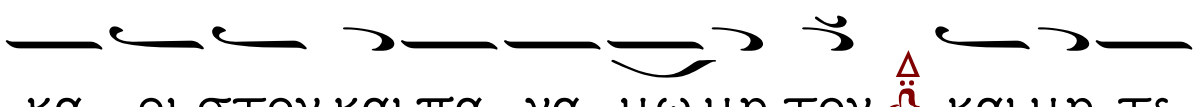
ρα του Θε ου η μων την τι μι ω τε ραν

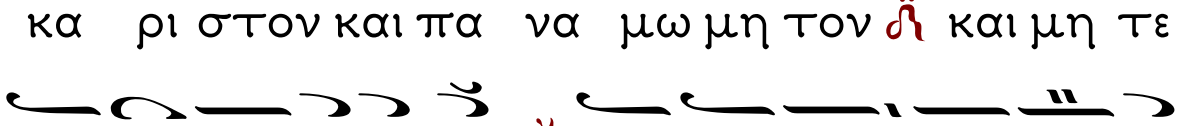
των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ

κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως

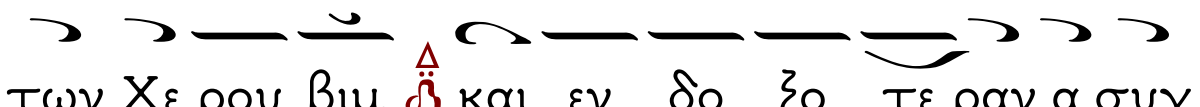
Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

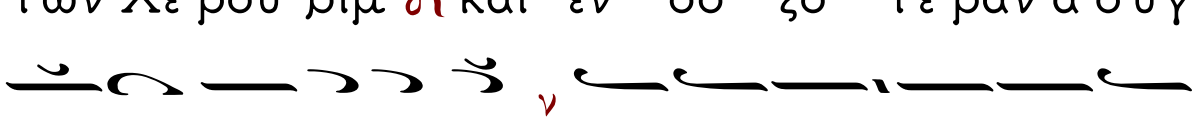
το κον σε ε με γα λυ νο με ε ε εν

Ἐξαποστειλάριον τῶν Μυροφόρων. Ἦχος β'.

Γυ ναι κες α α κου τι ι σθη τε φω

νην α γα αλ λι α α σε ως τυ ραν νον Α

δη ην πα τη σας φθο ρας ε ξη γει ει ρας

κο ο σμον δρα με τε φι ι λοις ει ει

πα τε τοις ε ε μοις ε ευ αγ γε ε λι α βου

λο μαι γα αρ το πλα α σμα μου χα ραν

ε κει θε εν αυ γα α α σαι εξ ης προ ο

ηλ θε εν η λυ υ πη η η

Εἰς τοὺς αἴνους.

Ἦχος Δι

Πα α α σα πνο ο η αι νε σα

α τω τον Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον

Κυ ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων

αι νει ει ει τε α αυ τον ε ε εν τοι οι οις

υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω

ω ω Θε ε ε ε ω

Ἄι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε

ε λοι α αυ του αι νει τε αυ τον πα σαι

αι δυ να α α μει εις α α αυ του

σοι πρε ε πει υ μνο ος τω ω ω Θε ε ε

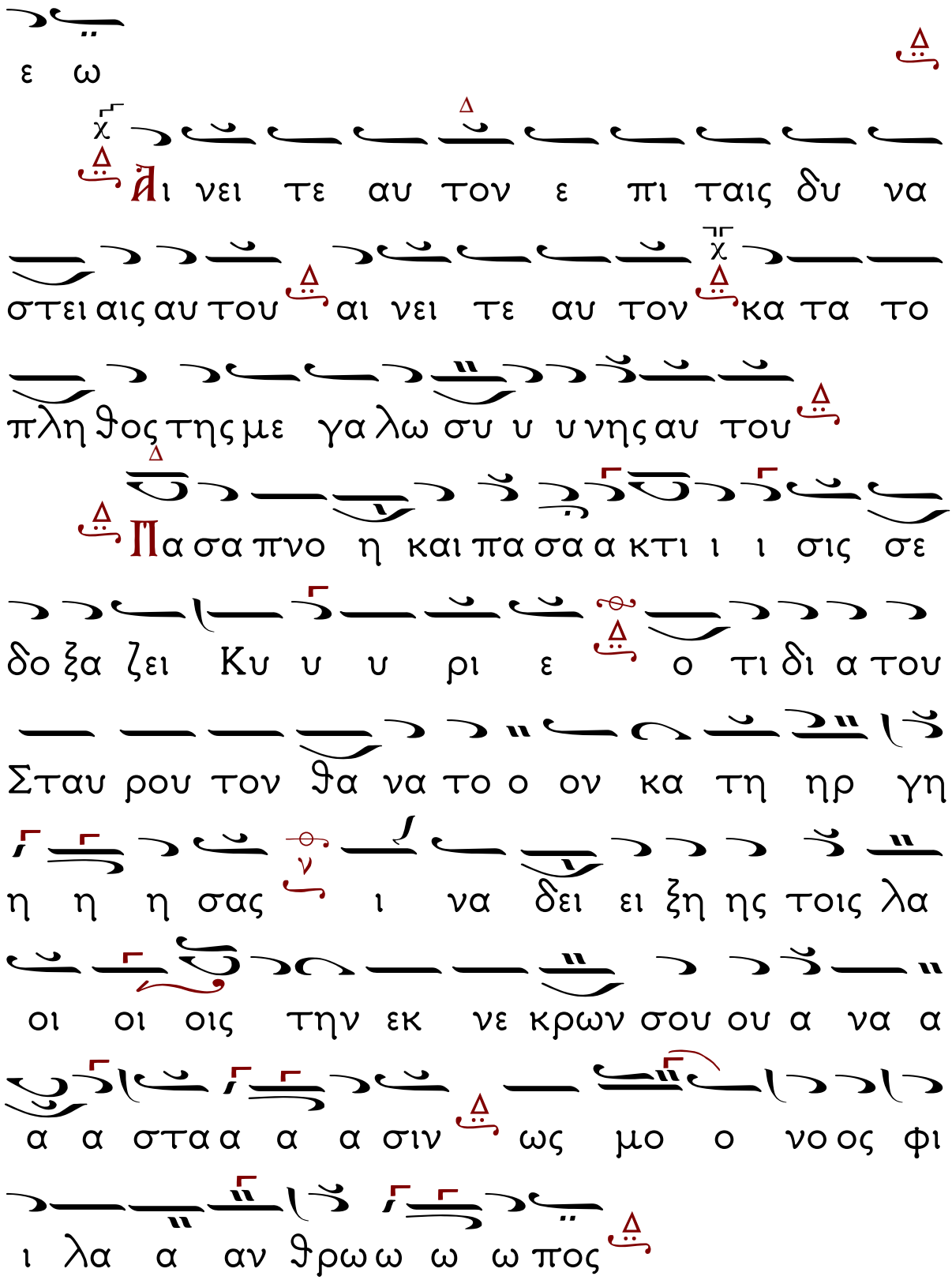
ε ω
Ἀι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το
πλη θος της με γα λω συ υ υ νης αυ του
Πα σα πνο η και πα σα α κτι ι ι σις σε
δο ξα ζει Κυ υ υ ρι ε ο τι δι α του
Σταυ ρου τον θα να το ο ον κα τη ηρ γη
η η η σας ι να δει ει ξη ης τοις λα
οι οι οις την εκ νε κρων σου ου α να α
α α σταα α α σιν ως μο ο νο ος φι
ι λα α αν θρω ω ω πος

Ἀι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος

αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω ω

ω και αι αι κι θα α ρα

Ϭι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι πως οι

στρα τι ω ται α πω λε ε σαν τη ρου ου ου

ντε ες το ο ον Βα α α σι λε ε α δι

α τι γαρ ο λι θος ουκ ε φυ λα ξε την πε ε

ε τραν της ζω ω η ης η τον τα φεν τα α α

δο τω ω σαν η α να στα αν τα α προ

σκυ νει ει ει τω ω ω ω σαν λε ε γον τε ες

συν η η μιν δο ξα τω πλη θει των οι κτι ιρ

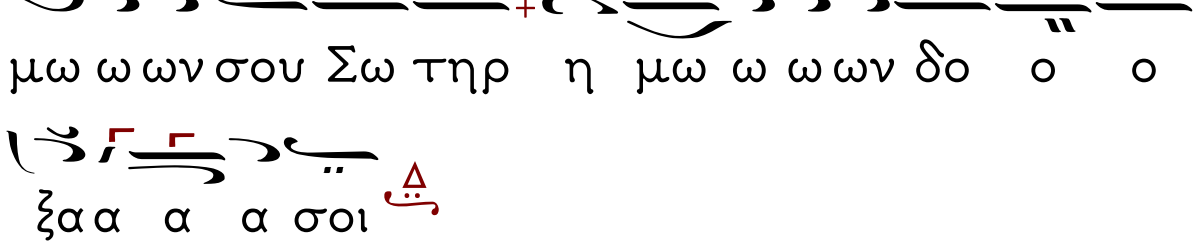
μω ω ων σου Σω τηρ η μω ω ω ων δο ο ο
ξα α α α σοι

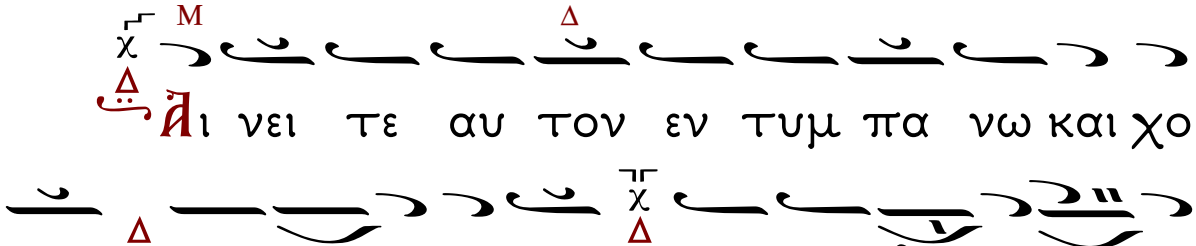
Ἀι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο
ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι
αι ορ γα α νω

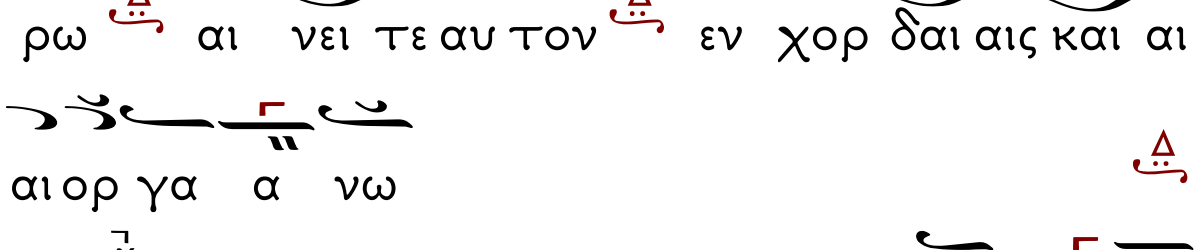
Χαι ρε τε λα οι οι και α γα λι ι α
α α σθε Αγ γε λος ε καθη σεν εις τον λι
ι ι ι θον του μνη η μα α α α τος αυ
τος η μας ευ ηγ γε λι σα α το ει ει πων Χρι
στο ος α νε ε στη η ε εκ νε κρων ο
Σω τη η ηρ τουου ου κο ο ο σμου ου

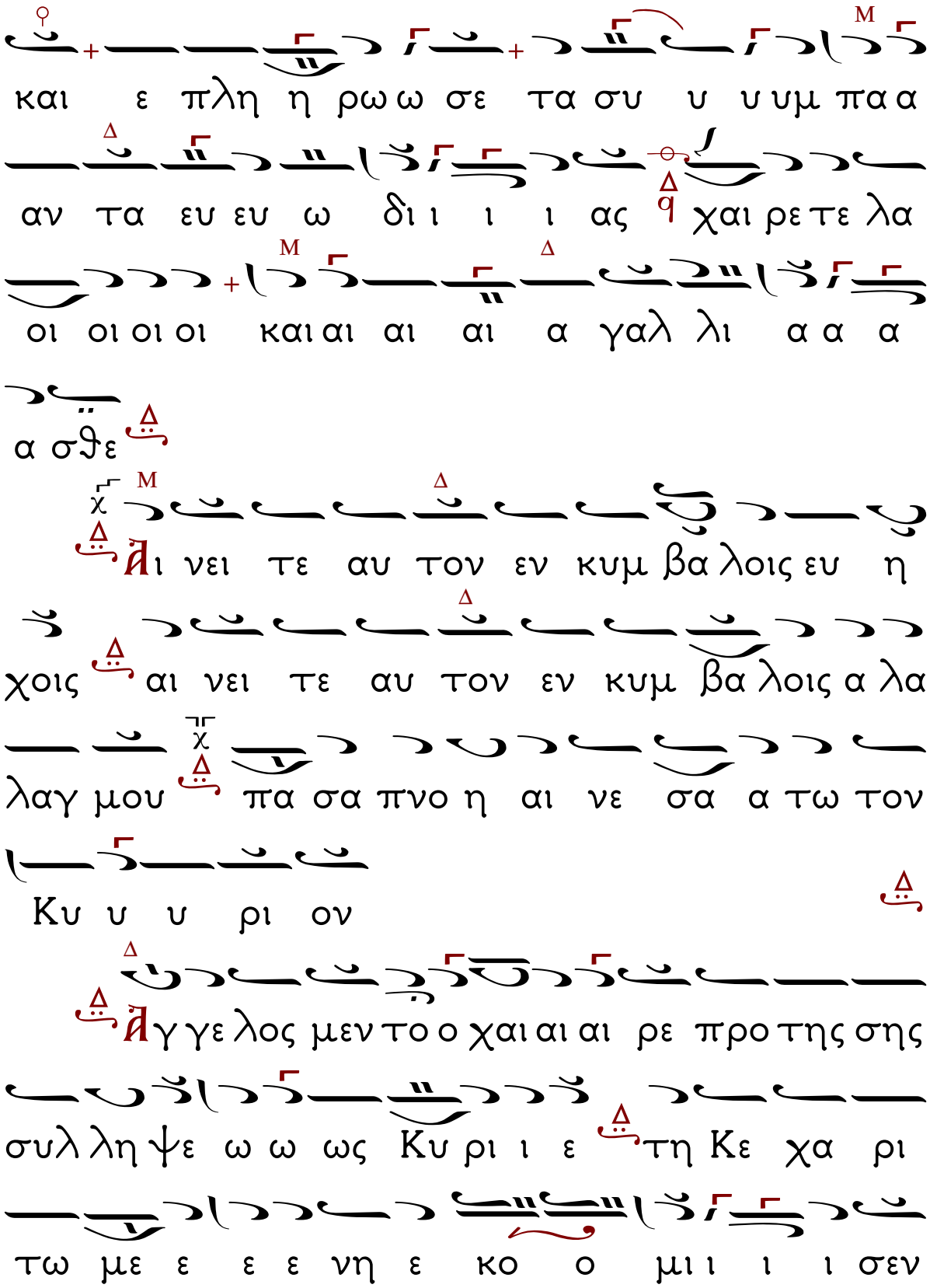
και ε πλη η ρω ω σε τα συ υ υ υμ πα α
αν τα ευ ευ ω δι ι ι ι ας χαι ρε τε λα
οι οι οι οι και αι αι αι α γαλ λι α α α
α σθε
Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η
χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα
λαγ μου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον
Κυ υ υ ρι ον
Αγ γε λος μεν το ο χαι αι αι ρε προ της σης
συλ λη ψε ω ω ως Κυ ρι ι ε τη Κε χα ρι
τω με ε ε ε νη ε κο ο μι ι ι ι σεν

Αγ γε λος δε το ον λι ι ι θον του εν δο

ξου σου μνη μα α τος εν τη ση α να στα

α α α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι σεν ο

με ε ε ε εν αν τι της λυ υ υ πης ευ

φρο συ υ υ νης συμ βο ο ο λα α α μη η

νυ υ υ ων ο δε ε ε ε ε ε

αν τι θα α να α α του Δε σπο την ζω ο δο

την κη ρυ υ υτ τω ων η η η μιν δι

ο βο ω με εν σοι Ευ ερ γε τα των α α πα

α αν τω ων Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ξα α α

α σοι

Ἦχος δ Πα

Ἀλε ε ε Δο ο ο ξα Πα τρι ι και αι αι

Υι υι ω ω και Α α γι ι ι ω ω Πνε ε

ε ε ευ μα α α τι

Και νυ υν και αι α ει ει και εις τους αι

ω νας των αι ω ω ω ω ω νων α α

μην

Ἦλ θον ε πι το μνη μει ει ει ον η Μαγ δα

λη νη και η α αλ λη Μα α ρι ι ι α ζη

του ου σαι το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

και τον Αγ γε λον ει δον ω σει α στρα α πην

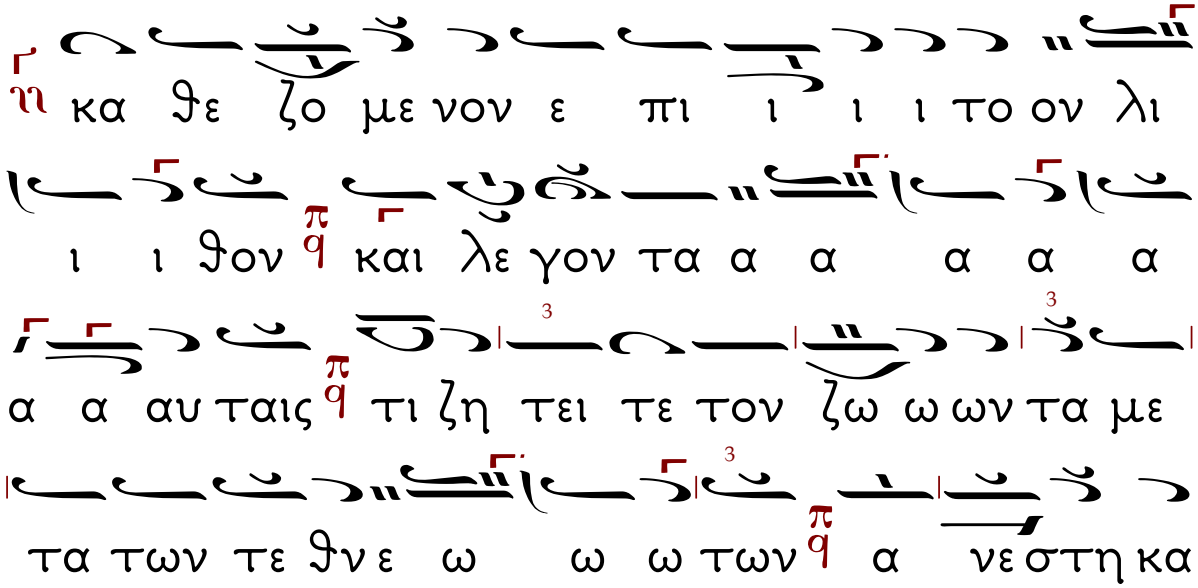
κα ϑε ζο με νον ε πι ι ι ι το ον λι
ι ι ϑον καὶ λε γον τα α α α α α
α α αυ ταις τι ζη τει τε τον ζω ω ων τα με
τα των τε ϑν ε ω ω ω των α νε στη κα
α ϑω ως ει ει πεν εν Γα λι λαι α αυ το
ον ευ ρη η η σε ε ε ε τε προς ον
βο η η σω ω μεν ο α να στας ε εκ των
νε ε κρω ων Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α
σοι

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱός τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ χορός: Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Ὁ χορός: Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα των ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καί

τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπί τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός: Σοὶ Κύριε.

Ὅτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ

φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: Σὸν γὰρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς
Ἦχος β΄
Αὐτόμελον

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν ὁ Ἀριμαθαίας καθεῖλε τὴν τῶν ἁπάντων ζωήν, σμύρνῃ καὶ σινδόνι σε, Χριστὲ ἐκήδευσε, καὶ τῷ πόθῳ ἠπείγετο, καρδίᾳ καὶ χείλει, Σῶμα τὸ ἀκήρατον σοῦ περιπτύξασθαι, ὅμως, συστελλόμενος φόβῳ, χαίρων ἀνεβόα σοι· Δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Στίχ. Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.

Ὅτε, ἐν τῷ τάφῳ τῷ καινῷ ὑπὲρ τοῦ παντὸς κατετέθης, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός, Ἅδης ὁ παγγέλαστος, ἰδών σε ἔφριξεν, οἱ μοχλοὶ συνετρίβησαν, ἐθλάσθησαν πύλαι, μνήματα ἠνοίχθησαν, νεκροὶ ἠγείροντο· τότε, ὁ Ἀδὰμ εὐχαρίστως, χαίρων ἀνεβόα σοι· Δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνην καὶ εἰρήνην κατεφίλησαν.

Ὅτε, αἱ δυνάμεις σε Χριστέ, πλάνον ὑπ΄ ἀνόμων ἑώρων, συκοφαντούμενον, ἔφριττον τὴν ἄφατον, μακροθυμίαν σου καὶ τὸν λίθον τοῦ

μνήματος, χερσὶ σφραγισθέντα, αἵ σου τὴν ἀκήρατον, πλευρὰν ἐλόγχευσαν, ὅμως, τῇ ἡμῶν σωτηρίᾳ, χαίρουσαι ἐβόων σοι· Δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. β΄

Ἠτήσατο Ἰωσὴφ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέθετο ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ· ἔδει γὰρ αὐτὸν ἐκ τάφου ὡς ἐκ παστάδος προελθεῖν, ὁ συντρίψας κράτος θανάτου, καὶ ἀνοίξας πύλας Παραδείσου, ἀνθρώποις, δόξα σοι.

Ἦχος Πα

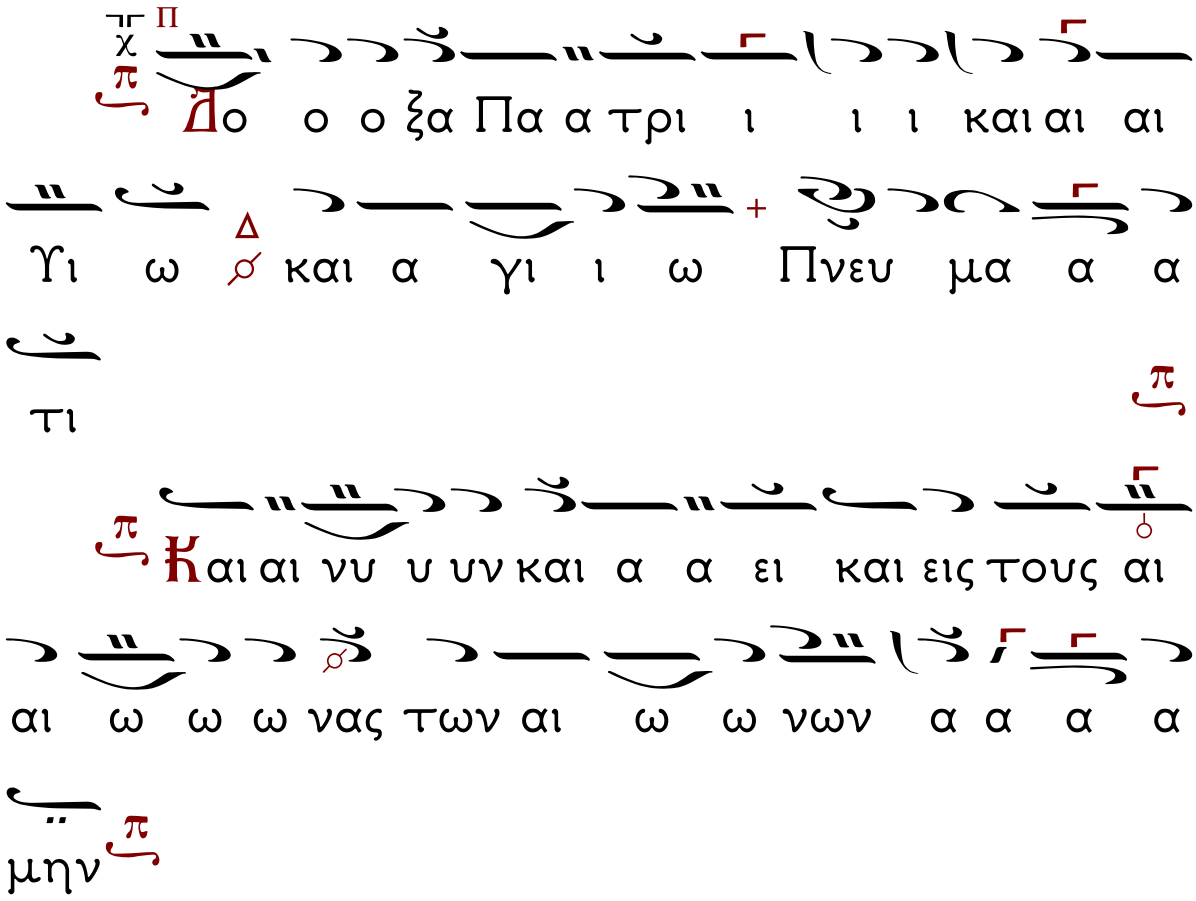

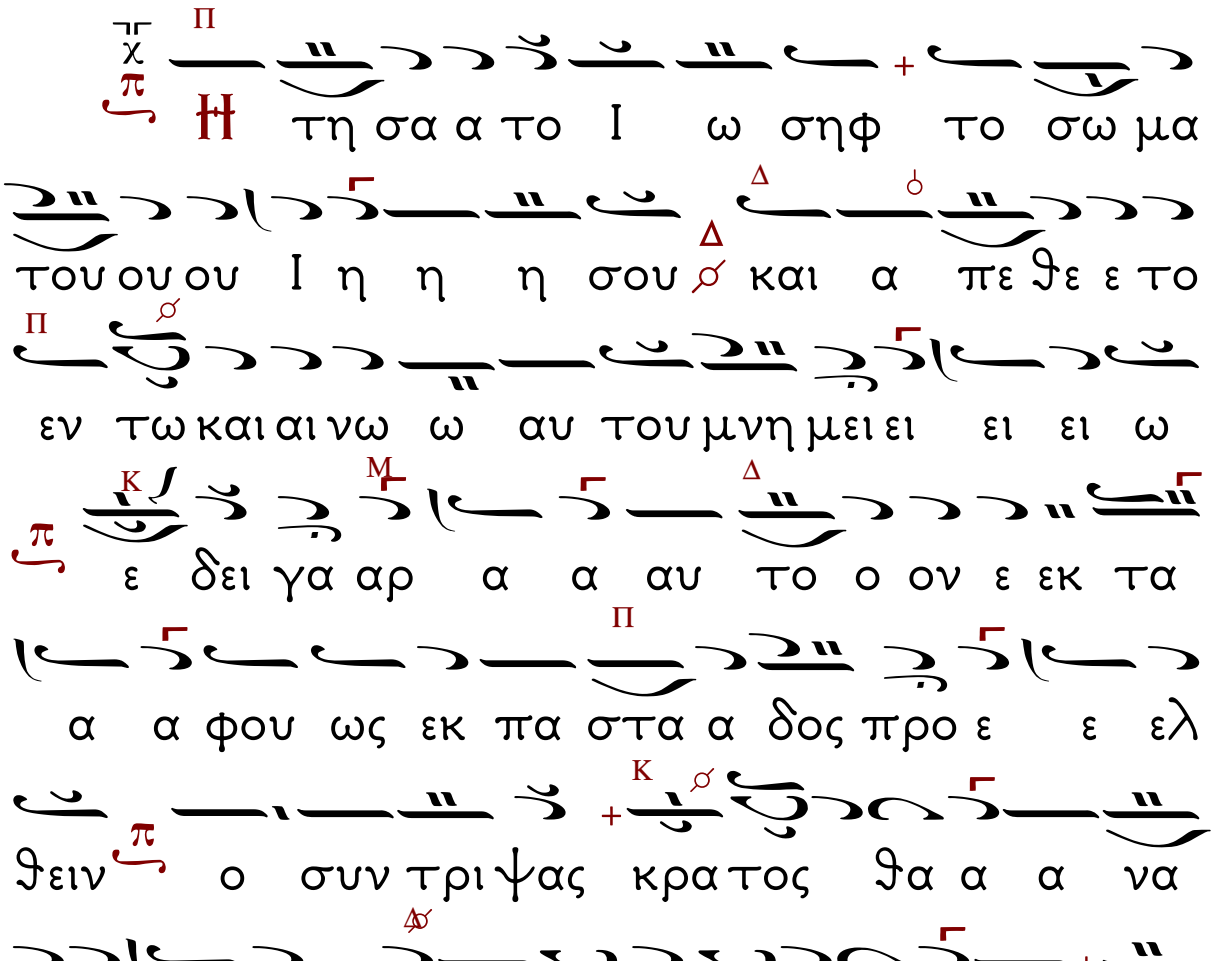
Η τη σα α το Ι ω σηφ το σω μα
του ου ου Ι η η η σου και α πε ϑε ε το
εν τω και αι νω ω αυ του μνη μει ει ει ει ω
ε δει γα αρ α α αυ το ο ον ε εκ τα
α α φου ως εκ πα στα α δος προ ε ε ελ
ϑειν ο συν τρι ψας κρα τος ϑα α α να
α α του ου και α νοι ξας πυ λα α ας Πα
α α ρα α δει ει ει σου αν ϑρω ω ποις δο ο
ο ξα α α α σοι οι οι οι

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὕψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ΄)

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

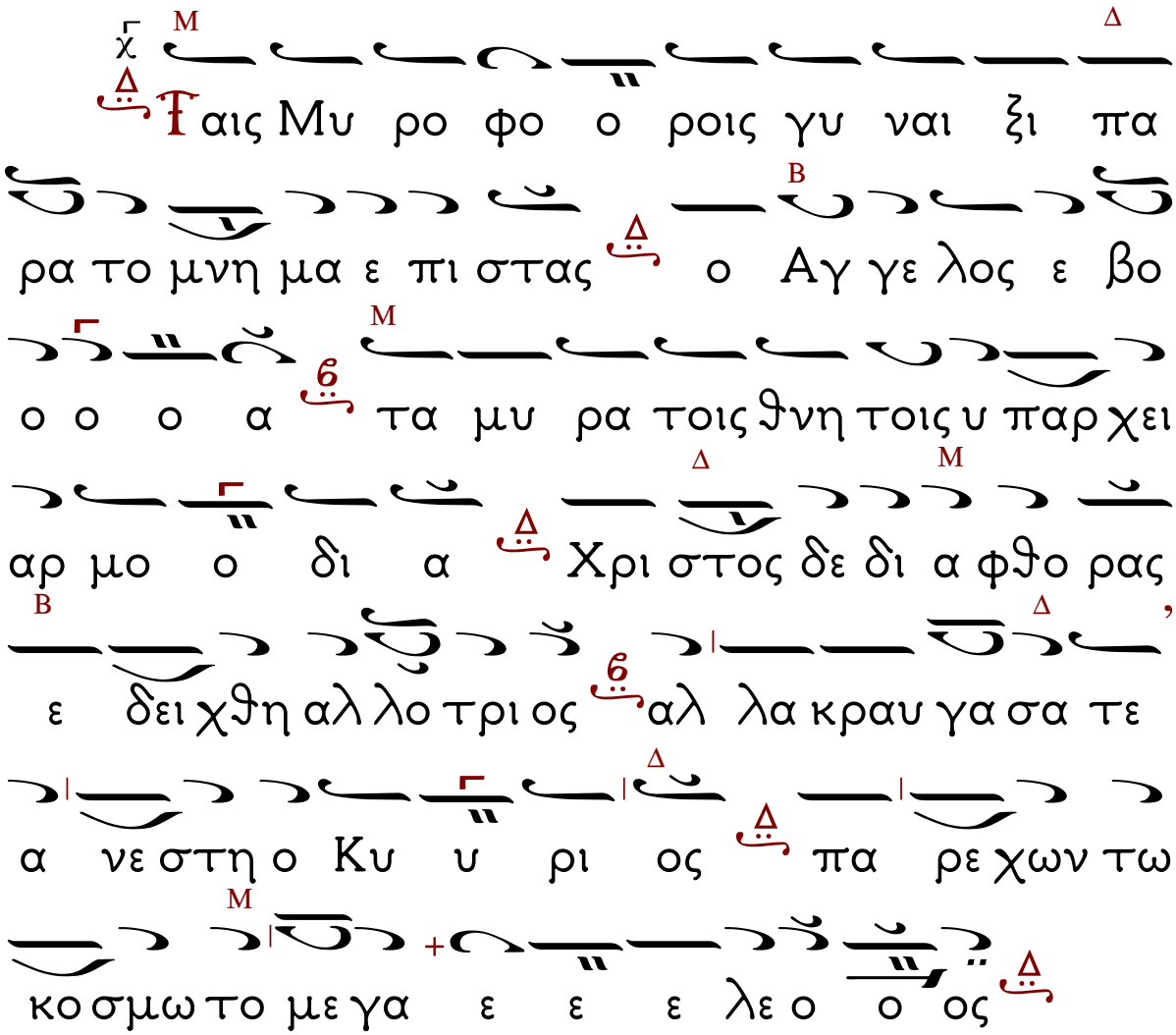
Ταις Μυ ρο φο ο ροις γυ ναι ξι πα
ρα το μνη μα ε πι στας ο Αγ γε λος ε βο
ο ο ο α τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει
αρ μο ο δι α Χρι στος δε δι α φθο ρας
ε δει χθη αλ λο τρι ος αλ λα κραυ γα σα τε
α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων τω
κο σμω το με γα ε ε ε λε ο ο ος

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

«Εὐλογημένη», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς.

Ἦχος πλ. ᾱ Πα

Χρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε

κρω ω ων θα να α τω θα α να α το ο ον

πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν

τοι οις μνη η μα α α σι ζω ω ην χα ρι

σα α α με νο ος (Ἄπαξ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ δὶς ὑπὸ τῶν χορῶν.)

Τό τρίτον

Χρι στο ος α νε ε στη η ε εκ

νε κρω ω ων θα να α τω θα α να α το

ο ον πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις

εν τοι οις μνη η μα α α σι ζω ω ην χα ρι

σα α α με νο ο ο ο ο ο ο ο ος

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ̃ πλ̈ Νη

1. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1. Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2. Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον

3. Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον

5. Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

7. Κυ ρι ε ε λε η σον

8. Κυ ρι ε ε λε η σον

9. Κυ ρι ε ε λε η σον

10. Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12. Σοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνον α΄.

Ἦχος Δι

Στίχ. α΄. Ἀ λα λα ξα τε τω Κυ ρι ω πα σα η γη

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τερ σω σον η μας

Στίχ. β΄. Ψα λα τε δη τω ο νο μα τι αυ του δο τε δο ξαν εν αι νε σει αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τερ σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Θι πα τε τω Θε ω ως φο

βε ρα τα ερ γα σου εν τω πλη θει της δυ

να με ως σου ψευ σον ται σε οι εχ θροί

σου

χ Μ Γ Δ Γ

Ταις πρε σβει αις της Θε ο τοκου Σω

Β

τερ σω σον η μας

Σπ/χ. δ'. χ

Πα σα η γη προ σκυ νη σα

τω σαν σοι και ψα λα τω σαν σοι ψα λα

τω σαν δη τω ο νο μα τι σου Υ ψι

στε

χ Μ Γ Δ Γ

Ταις πρε σβει αις της Θε ο τοκου Σω

Β

τερ σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

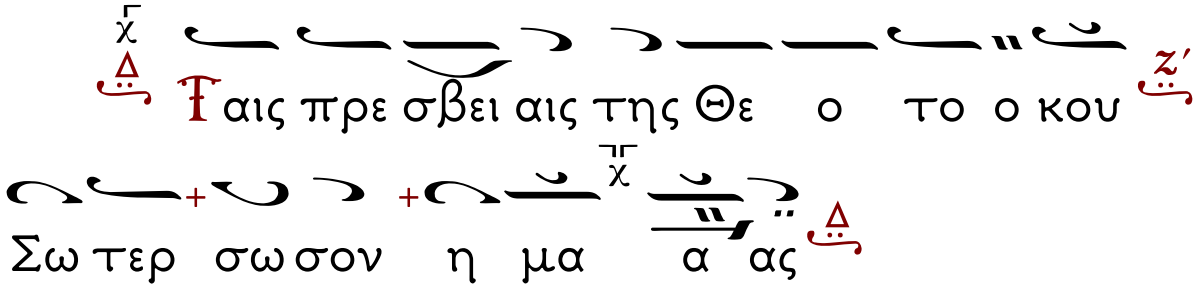

Ἀντίφωνον β΄.

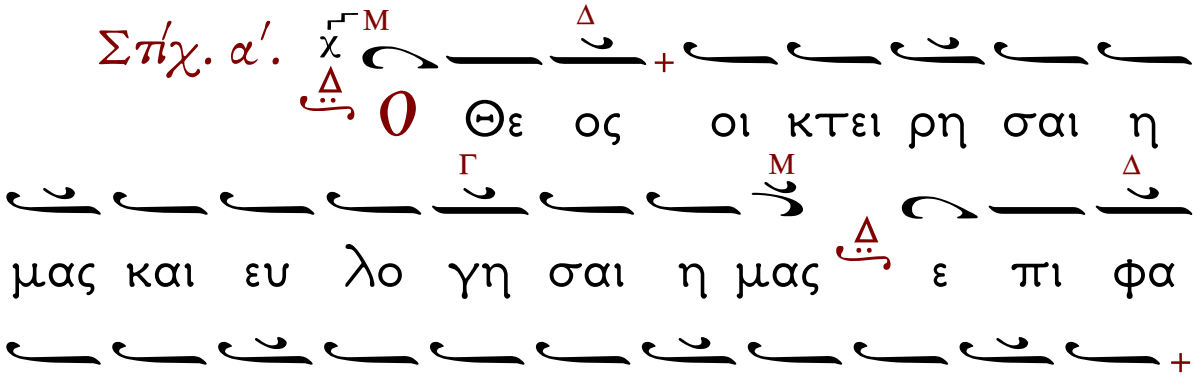

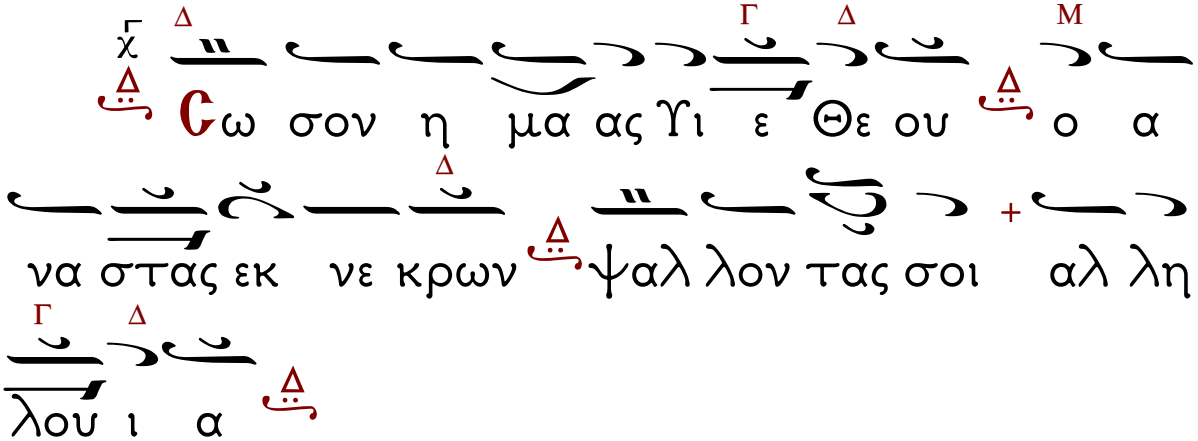

Σπ/χ. β'. Τ ου γνω ναι εν τη γη την ο δον σου εν πα σιν ε ϑνε σι το σω τη ρι ον σου

Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α

Σπ/χ. γ'. Ε ξο μο λο γη σα σϑω σαν σοι λα οι ο Θε ος ε ξο μο λο γη σα σϑω σαν σοι λα οι παν τες

Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη

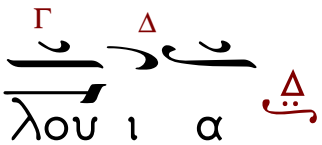

Στίχ. δ'. Ευ λο γη σαι η μας ο Θε

πε ρα τα της γης

Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α

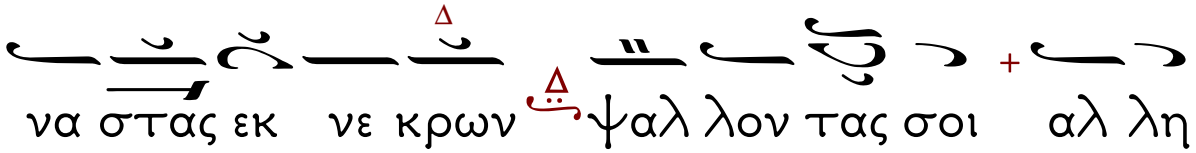

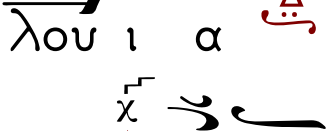

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

Και νυν και α ει και εις τους αι αι

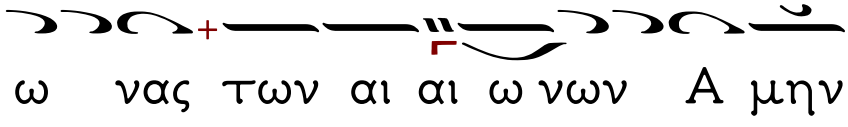

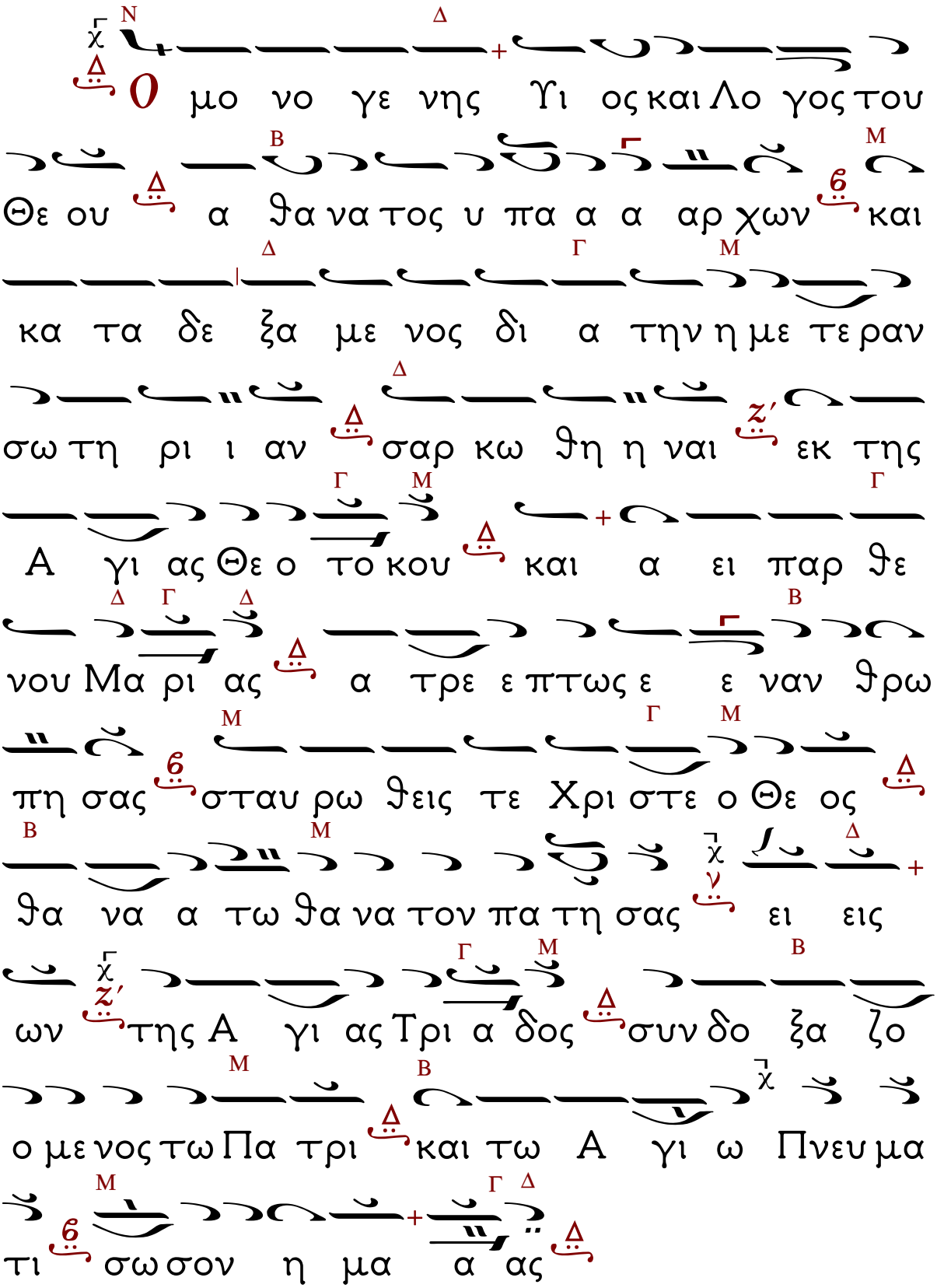
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του
Θε ου α θα να τος υ πα α α αρ χων και
κα τα δε ξα με νος δι α την η με τε ραν
σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι εκ της
Α γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε
νου Μα ρι ας α τρε ε πτως ε ε ναν θρω
πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος
θα να α τω θα να τον πα τη σας ει εις
ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ξα ζο
ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ μα
τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον γ΄.

Ἦχος λ̣ π̣ ϙ̈ Πα

Σπ/χ. α΄.

Στίχ. β΄. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπό προσώπου πυρός.

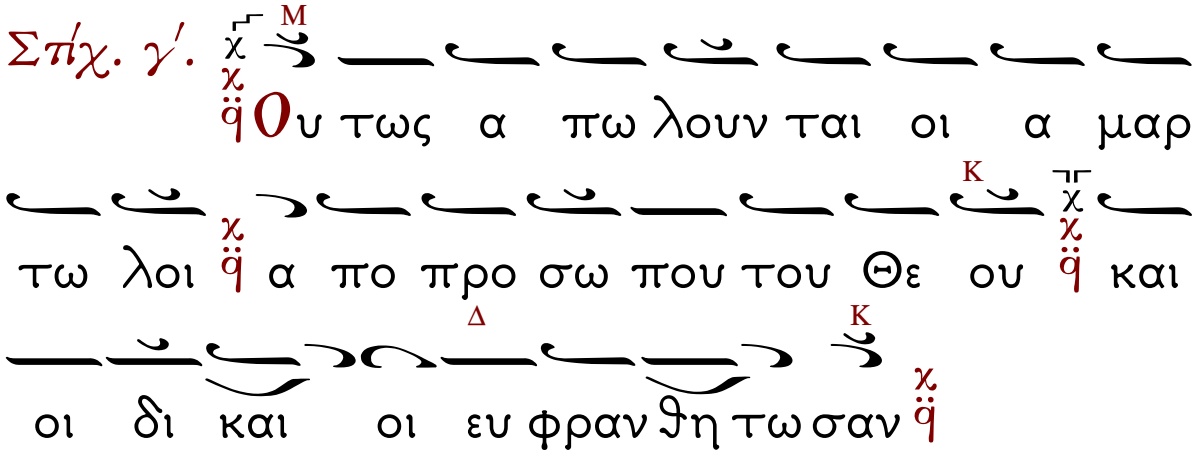

Στίχ. δ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καί εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

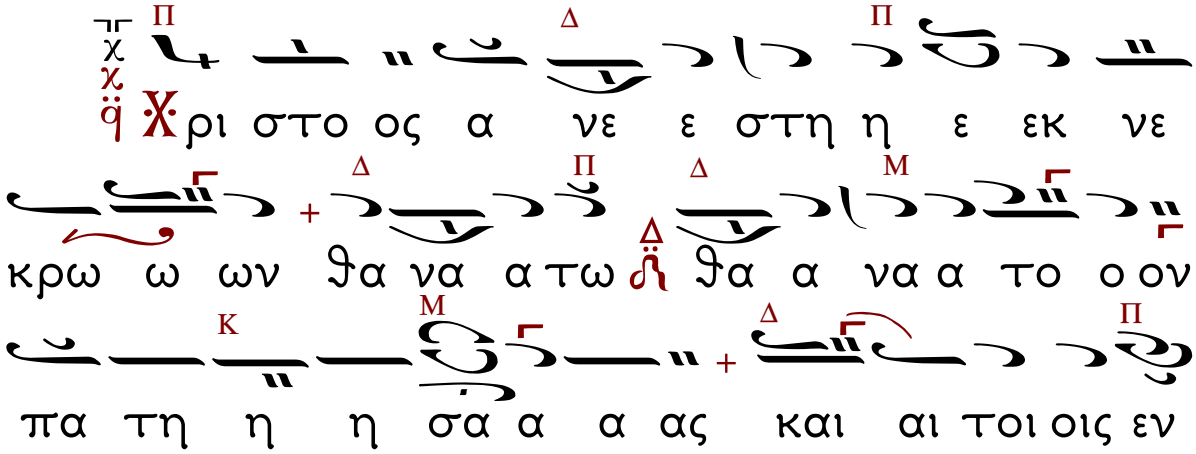

Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Δι

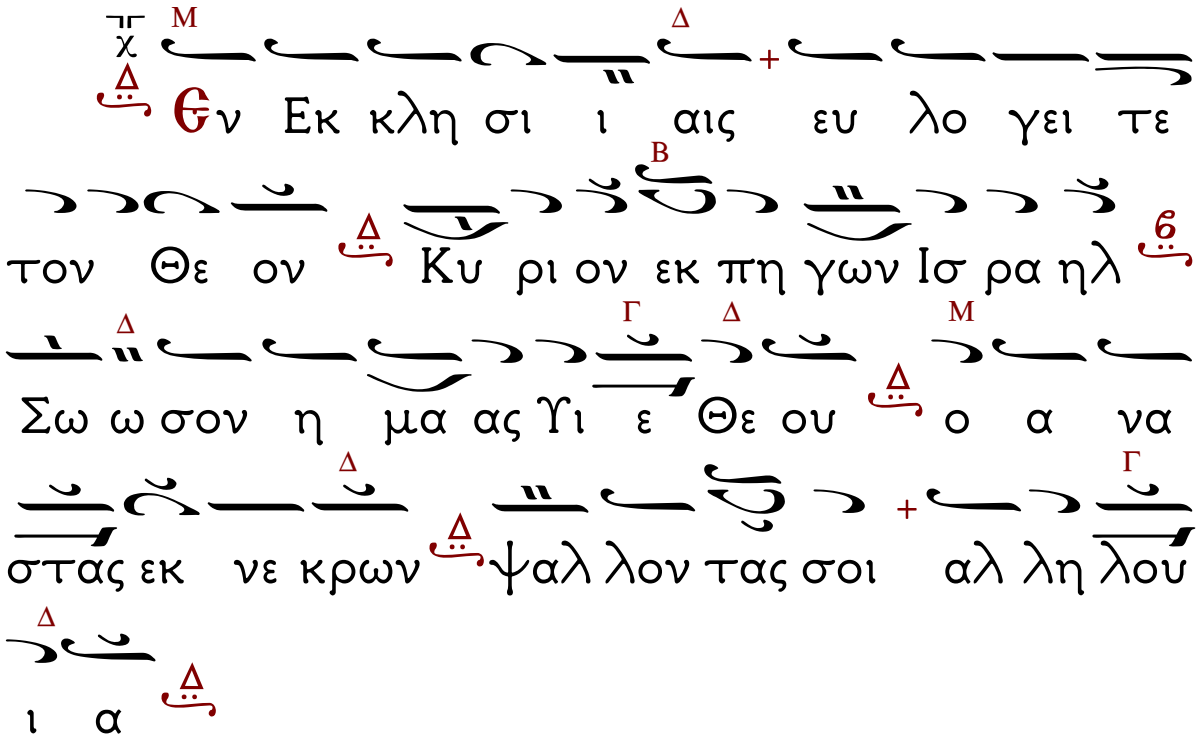

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι

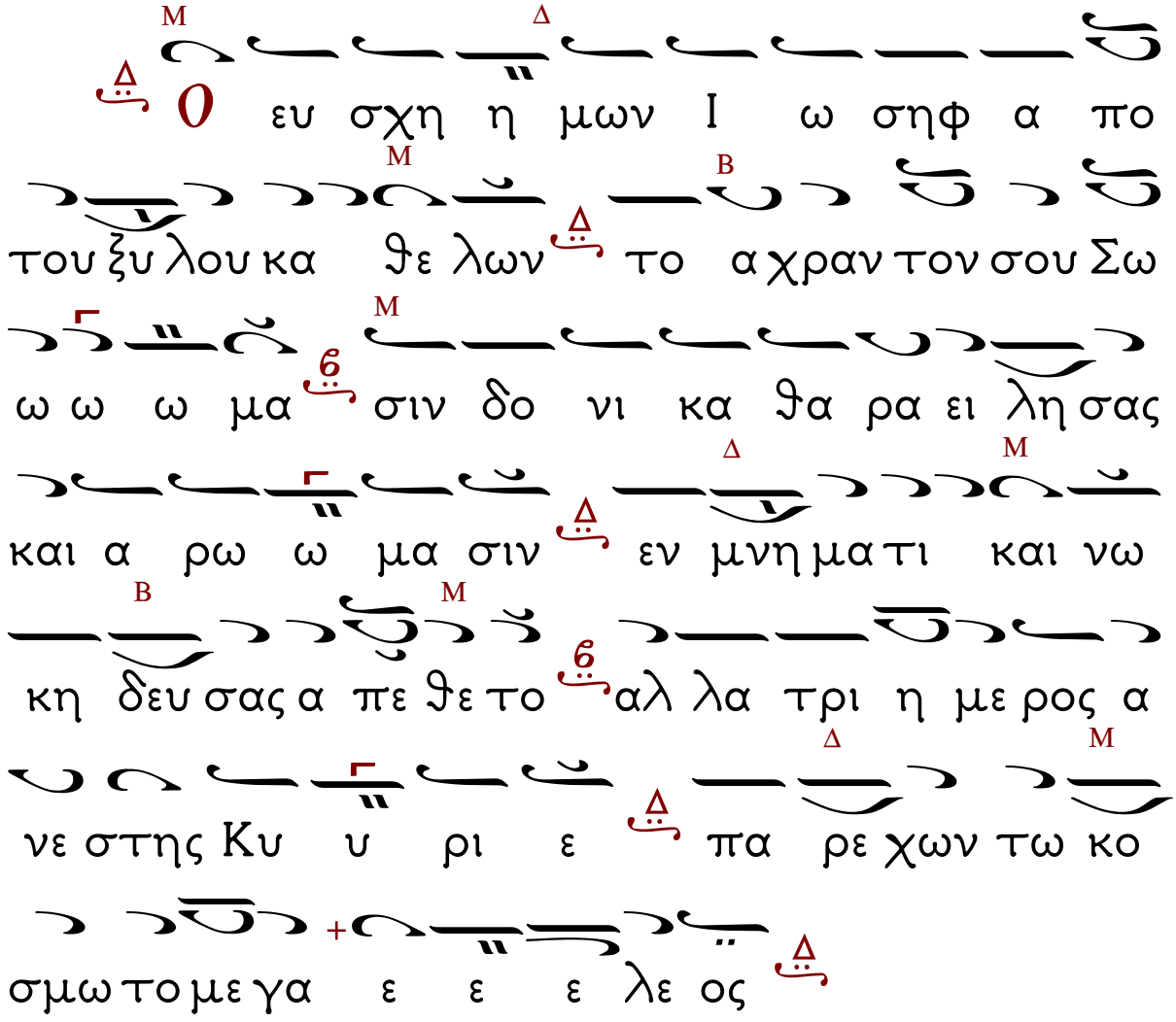

Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος β΄.

Ἦχος Δι

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον

η ζω η η α θα α να τος το τε τον

Α δην ε νε ε κρω σας τη α στρα πη της Θε

ο τη τος ο τε δε και τους τε θνε ω τας

εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη σας πα

σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε

κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η

μων δο ο ο ξα σοι

Ἦχος Δι

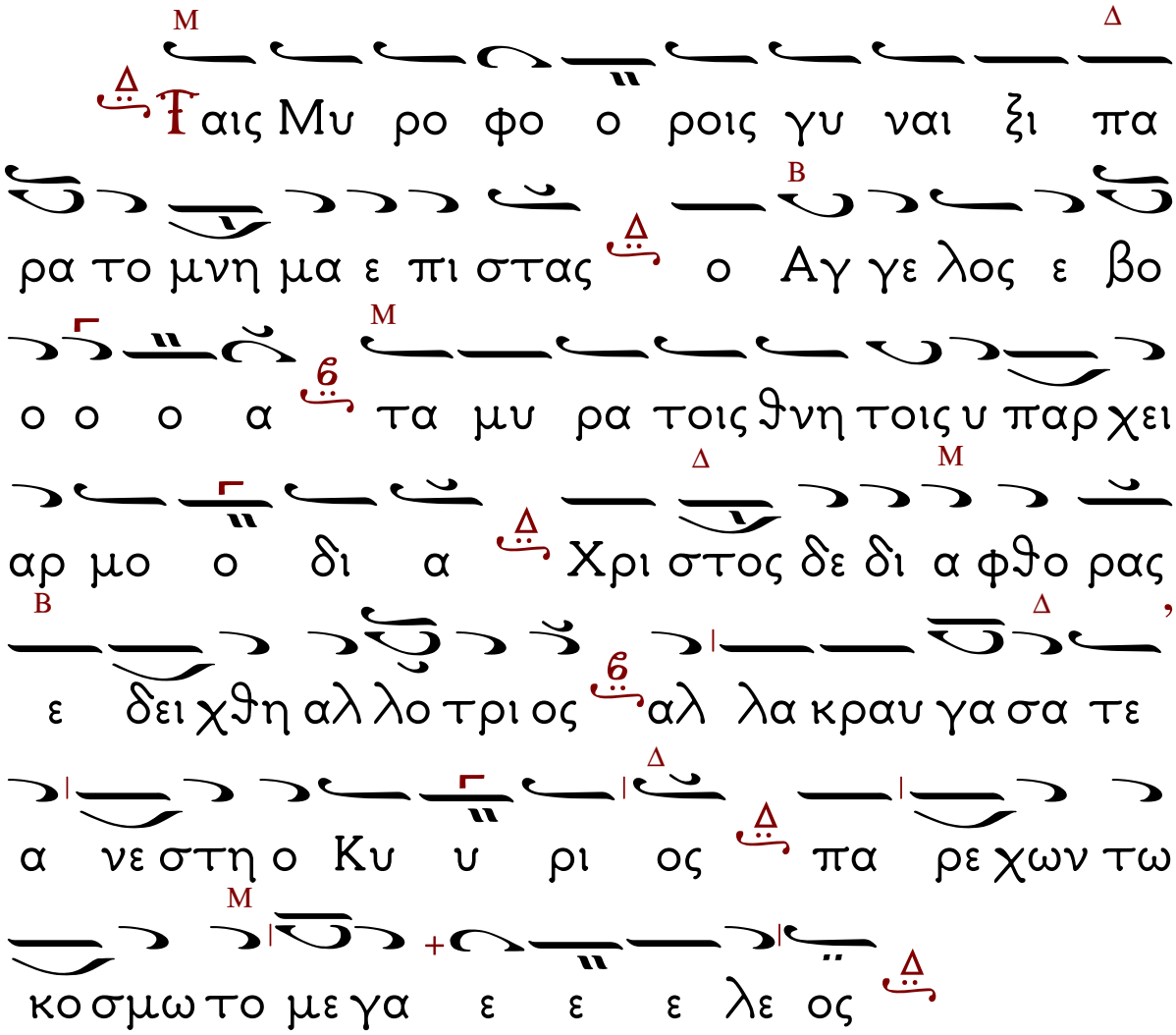

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς τῶν Μυροφόρων

Αὐτόμελον Ἦχος β΄

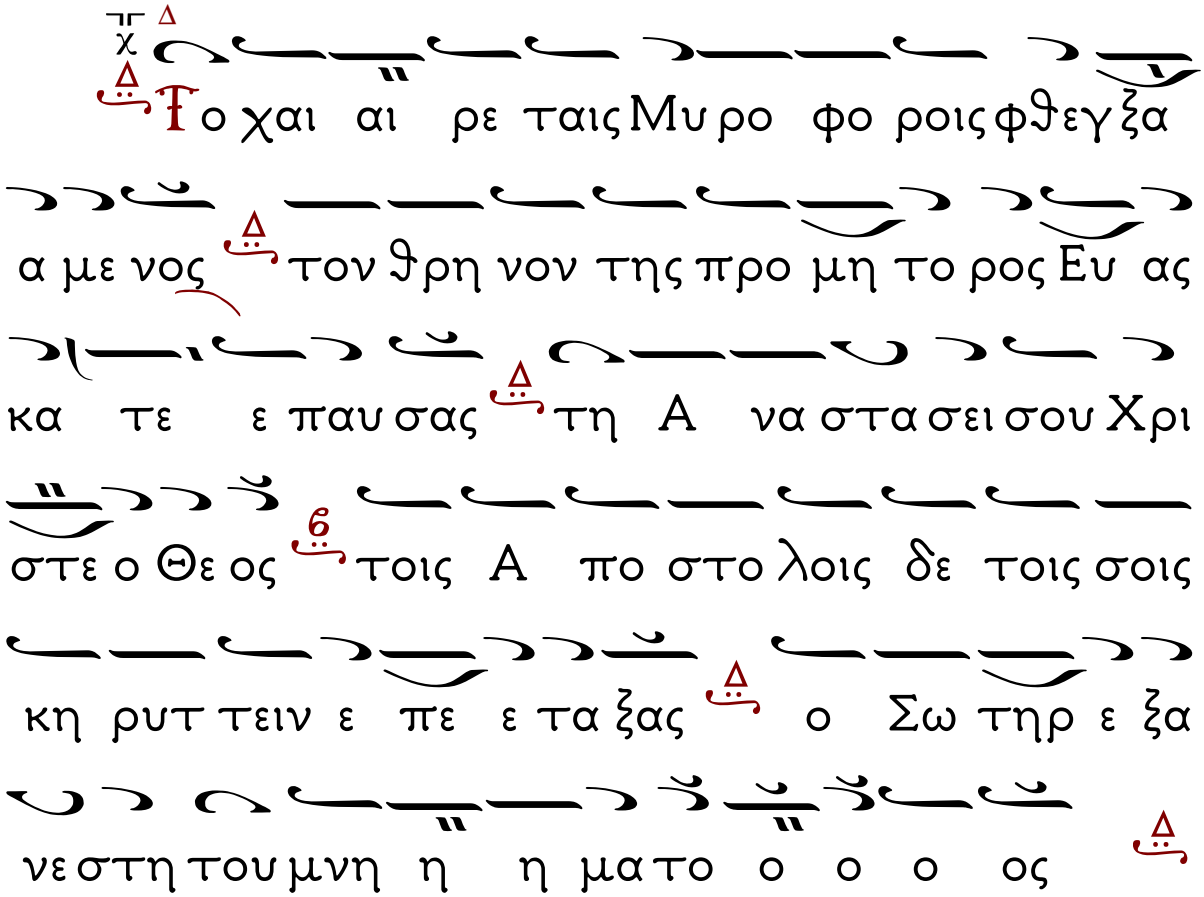

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΣΑΒΒΑΤΩ Γ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄.

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι.

Στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ὁ Σαῦλος μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν ἡμέρας τινάς, καὶ εὐθέως ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἐκήρυσσε τὸν Ἰησοῦν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες καὶ ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ πορθήσας ἐν Ἰερουσαλὴμ τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο, καὶ ὧδε εἰς τοῦτο ἐληλύθει ἵνα δεδεμένους αὐτοὺς ἀγάγῃ ἐπὶ τοὺς ἀρχιερεῖς; Σαῦλος δὲ μᾶλλον ἐνεδυναμοῦτο καὶ συνέχεε τοὺς Ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Δαμασκῷ, συμβιβάζων ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός. Ὡς δὲ ἐπληροῦντο ἡμέραι ἱκαναί, συνεβουλεύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι ἀνελεῖν αὐτόν· ἐγνώσθη δὲ τῷ Σαύλῳ ἡ ἐπιβουλὴ αὐτῶν. Παρετήρουν τε τὰς πύλας ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς ὅπως αὐτὸν ἀνέλωσι· λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ νυκτὸς καθῆκαν

διὰ τοῦ τείχους χαλάσαντες ἐν σπυρίδι. Παραγενόμενος δὲ ὁ Σαῦλος εἰς Ἰερουσαλὴμ ἐπειρᾶτο κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς· καὶ πάντες ἐφοβοῦντο αὐτόν, μὴ πιστεύοντες ὅτι ἐστὶ μαθητής. Βαρνάβας δὲ ἐπιλαβόμενος αὐτὸν ἤγαγε πρὸς τοὺς Ἀποστόλους, καὶ διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδε τὸν Κύριον καὶ ὅτι ἐλάλησεν αὐτῷ, καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ ἐπαρρησιάσατο ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ. Καὶ ἦν μετ᾽ αὐτῶν εἰσπορευόμενος καὶ ἐκπορευόμενος ἐν Ἰερουσαλήμ καὶ παρρησιαζόμενος ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ἐλάλει τε καὶ συνεζήτει πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς· οἱ δὲ ἐπεχείρουν αὐτόν ἀνελεῖν. Ἐπιγνόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ κατήγαγον αὐτὸν εἰς Καισάρειαν καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὸν εἰς Ταρσόν. Αἱ μὲν οὖν Ἐκκλησίαι καθ᾽ ὅλης τῆς Ἰουδαίας καὶ Γαλιλαίας καὶ Σαμαρείας εἶχεν εἰρήνην, οἰκοδομούμέναι καὶ πορευομέναι τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου, καὶ τῇ παρακλήσει τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπληθύνοντο.

Ἀλληλούϊα. (γ΄) Ἦχος πλ. β΄.

Μακάριοι οὕς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνόν αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Κοινωνικόν

Ἀγαλλιᾶσθε , δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ
ΚΑΙ ΕΙΣ ΕΟΡΤΗΝ ΑΓΙΩΝ

Ἦχος λ̃ π̃ ὁ̈ Νη

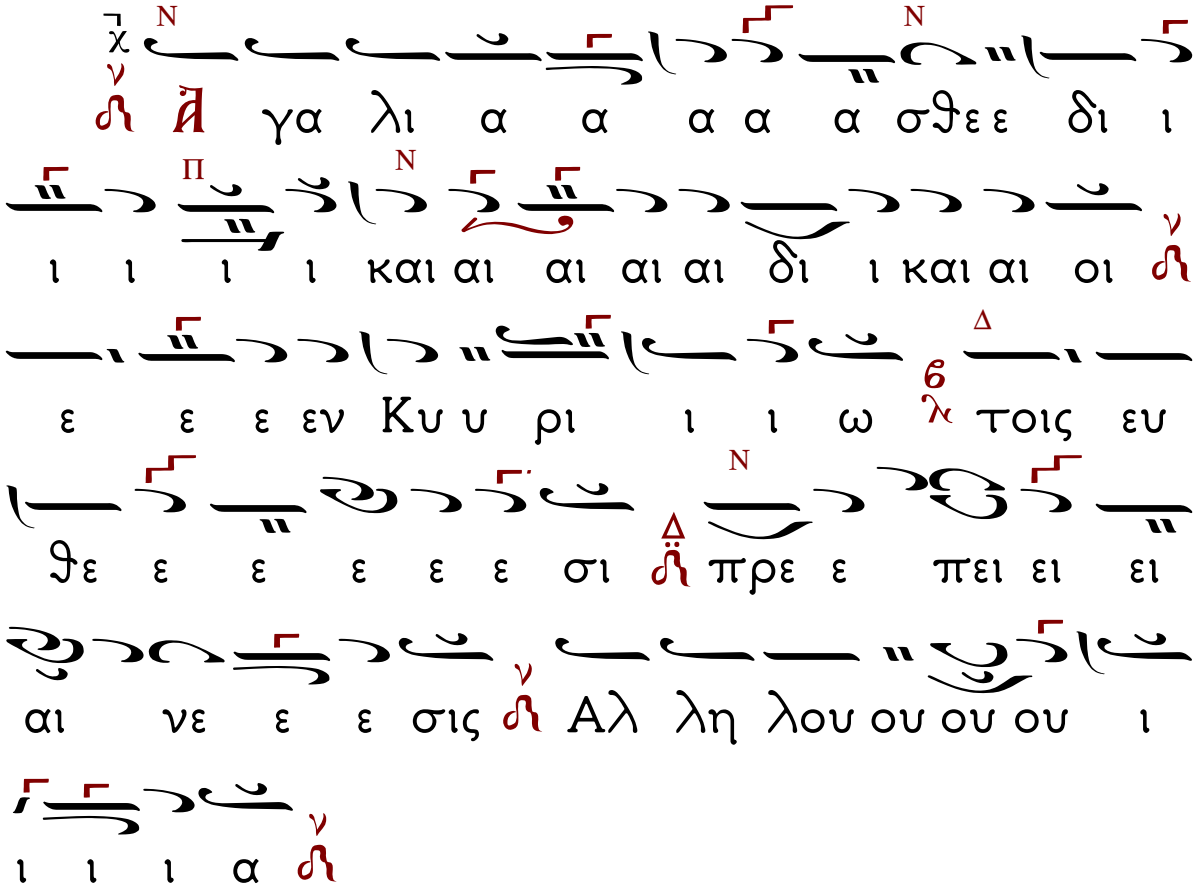

Ἦχος πλ. β΄ Πα

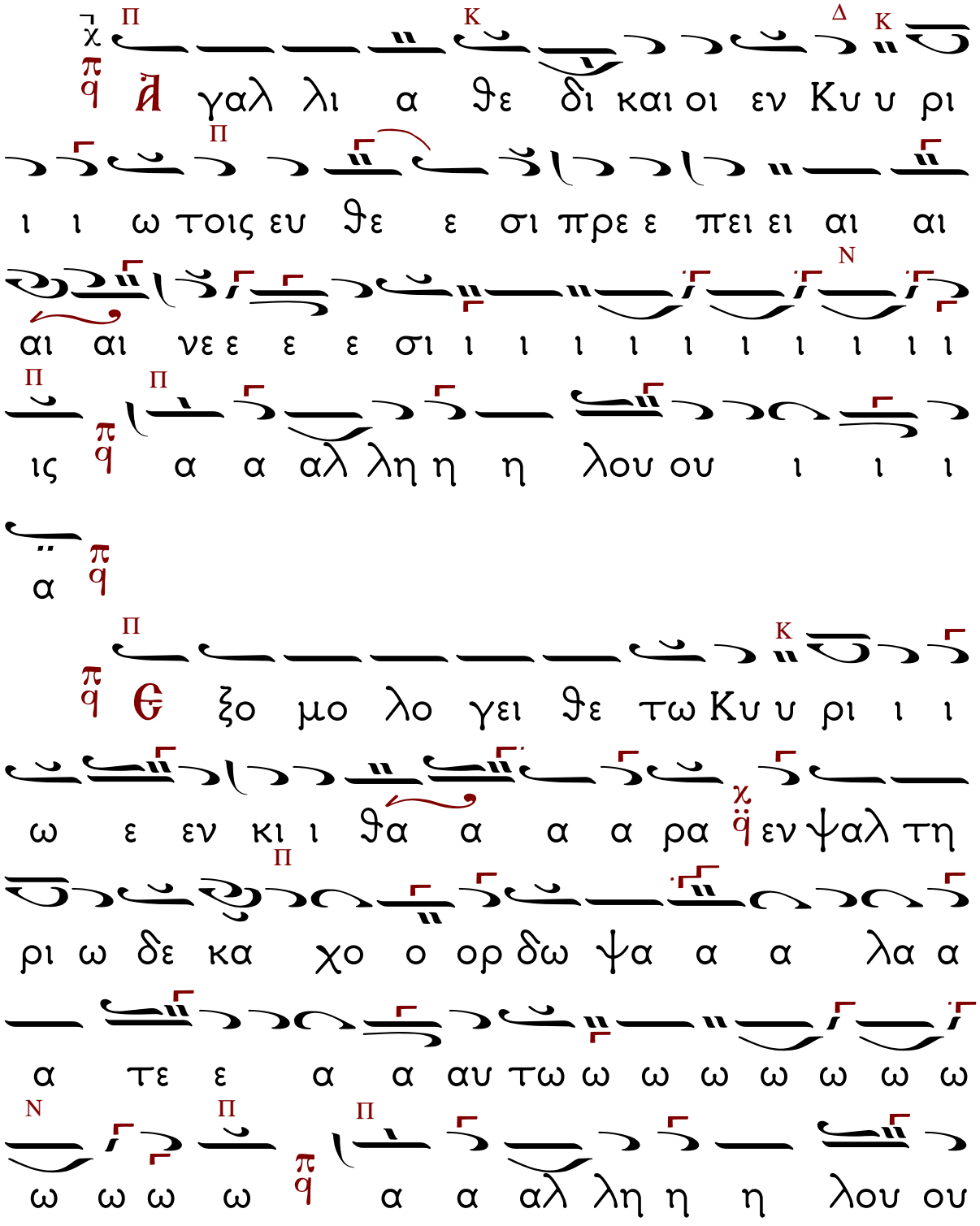
Ἀ γαλ λι α θε δι και οι εν Κυ υ ρι
ι ι ω τοις ευ θε ε σι πρε ε πει ει αι αι
αι αι νε ε ε ε σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ις α α αλ λη η η λου ου ι ι ι
α
Θ ξο μο λο γει θε τω Κυ υ ρι ι ι
ω ε εν κι ι θα α α α ρα εν ψαλ τη
ρι ω δε κα χο ο ορ δω ψα α α λα α
α τε ε α α αυ τω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω α α αλ λη η η λου ου

ι ι ι α

Ἀ σα α α τε α α αυ τω α α α

σμα και αι αι νο ο ον κα λω ως ψαλ λα α

τε α α αυ τω ε ε εγ α α λα α α α

λα α α αγ μω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α

Ἀ α γα α πα ε λε η μο συ νην

και κρι σιν ο Κυ ρι ι ο ος του ε λε

ε ου ους Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ι Κυ

ρι ι ι ι ι ου πλη η η η η ρης η η

η γη η η η η η η η η η η η η α α

αλ λη η η λου ου ι ι ι α
π
q

Ἦχος λ̃ π̃ Νη

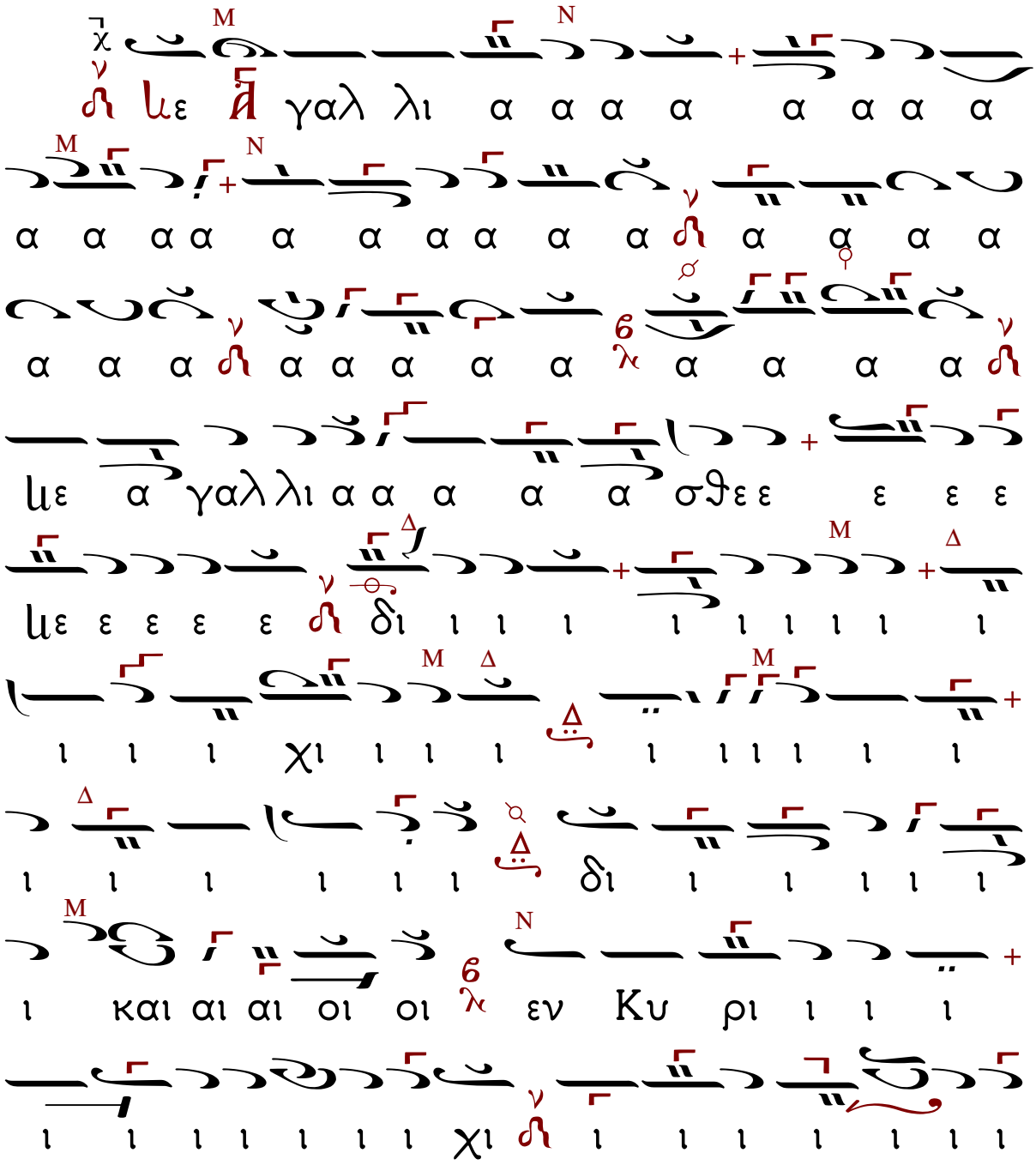
γαλ λι α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α
με α γαλλι α α α α α σθε ε ε ε
με ε ε ε ε δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι δι ι ι ι ι ι
ι και αι αι οι οι εν Κυ ρι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι

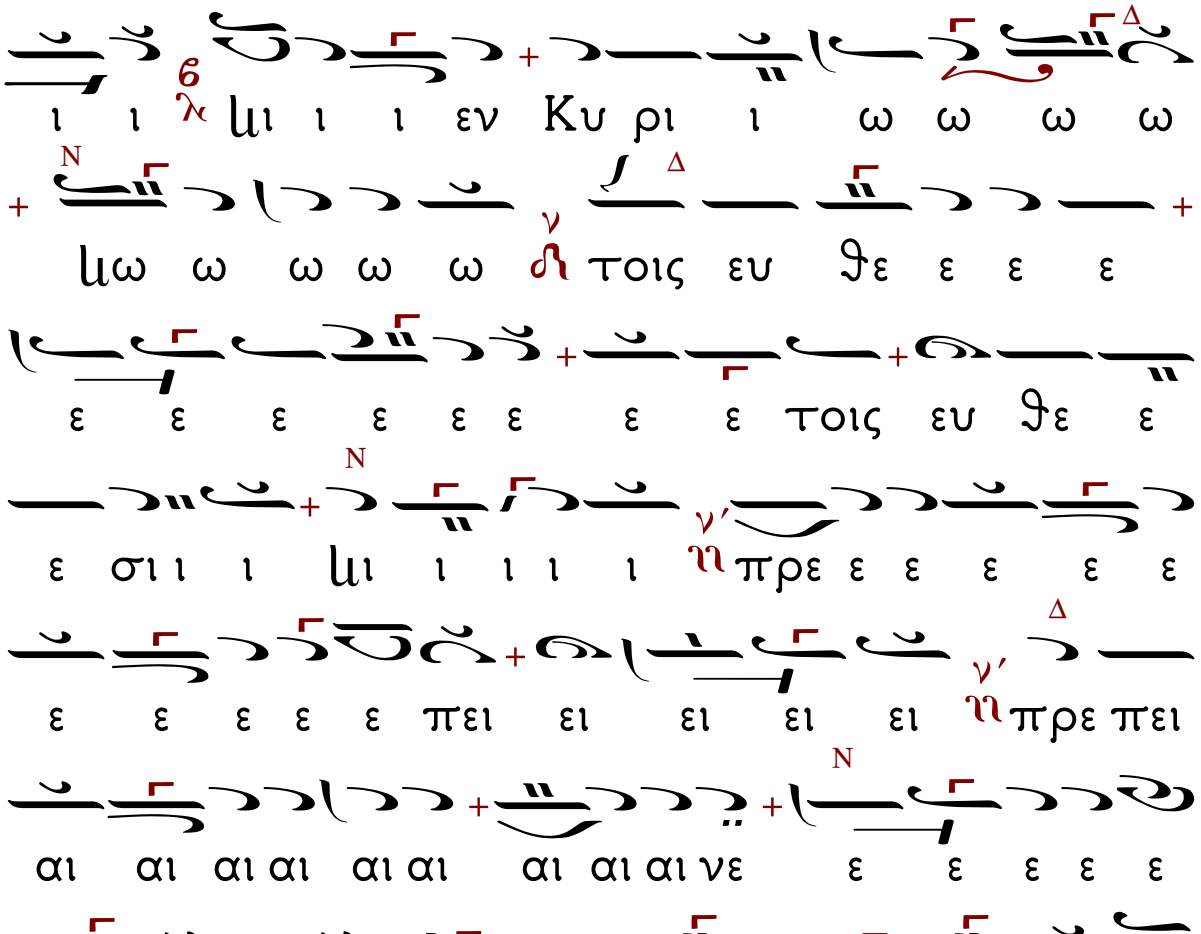
ι ι μι ι ι εν Κυ ρι ι ω ω ω ω
μω ω ω ω ω τοις ευ ϑε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε τοις ευ ϑε ε
ε σι ι ι μι ι ι ι ι πρε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε πει ει ει ει ει πρε πει
αι αι αι αι αι αι αι αι αι νε ε ε ε ε ε
ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε με ε
ε ε ε ε με ε πρε πει αι αι νε ε σι
ι ι ι μι ι ι ι ις Αλ λη λου
ου ι ι ι α α α α α α α α
α

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἦχος λ̞ πα̣

Π Μ Δ Κ Δ

Ψε Cωωμα Χριιιστουουμε ταλα

Π Μ Κ Δ Δ Κ

αβεετεεεεπηγη ηης ἁ α θα

χ

ναα τουγε εευσαα αα σθεεε

χ

ε

Στίχος. Π

Με γα το μυ στη ρι ον της

Σης Χριστε ε Α να στα σε ως

Μ Κ Π Κ

Cωωωωωωωμα Χριιιστουου

Δ Π Μ Κ Δ Δ

με ταλαα βεετεεεεπηγη ηης ἁ

Κ χ

α θα ναα τουγε εευσαα αα σθε

χ

εεε

Στίχος. Δει πνω πα ρα γε γο νας ε κων

πα θος ο Α θα να τος

Ω ω ω ω ω ω ω μα Χρι ι ι στου ου

με τα λα α βε ε τε ε ε ε πη γη η ης

α θα να α του γε ε ευ σα α α α σθε

ε ε ε

Στίχος. Ο τε και ο Α δης ε πι κραν

θη λο γο θε του με νος ψυ χα ας

α φαι ρου με νος

Ω ω ω ω ω ω ω μα Χρι ι ι στου ου

με τα λα α βε ε τε ε ε ε πη γη η ης

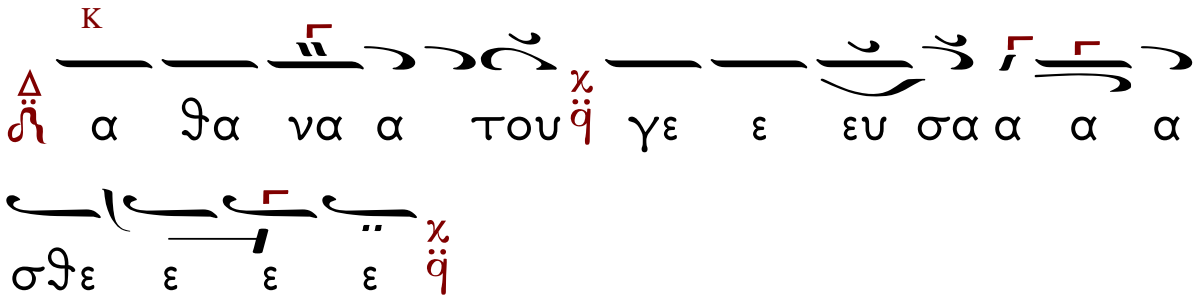

Στίχος. Το τε και Μα ρι α η μυ ρι

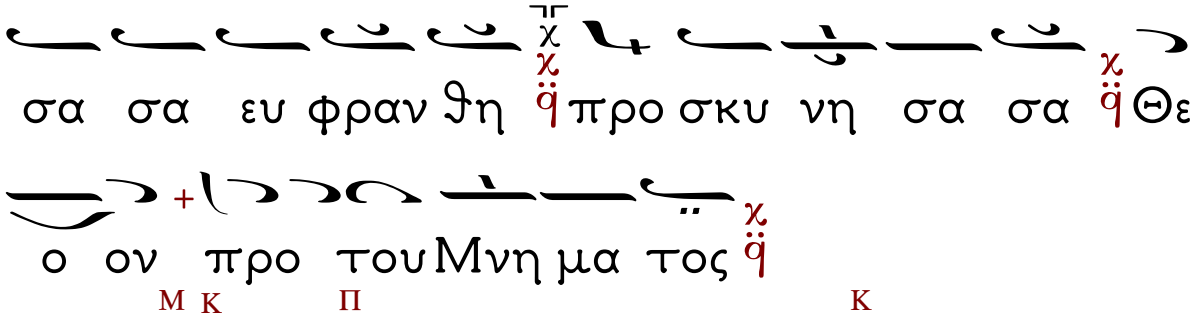

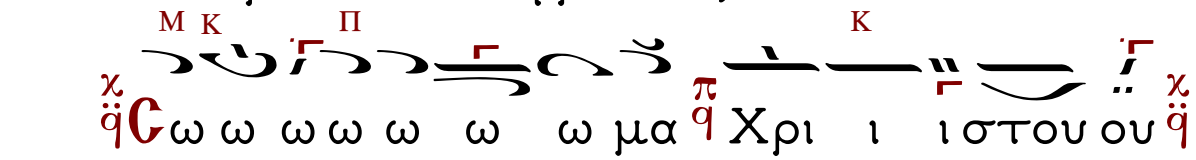

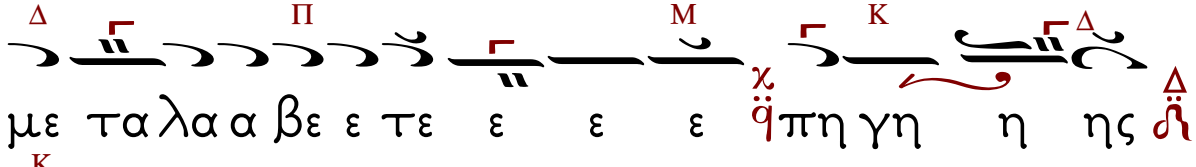

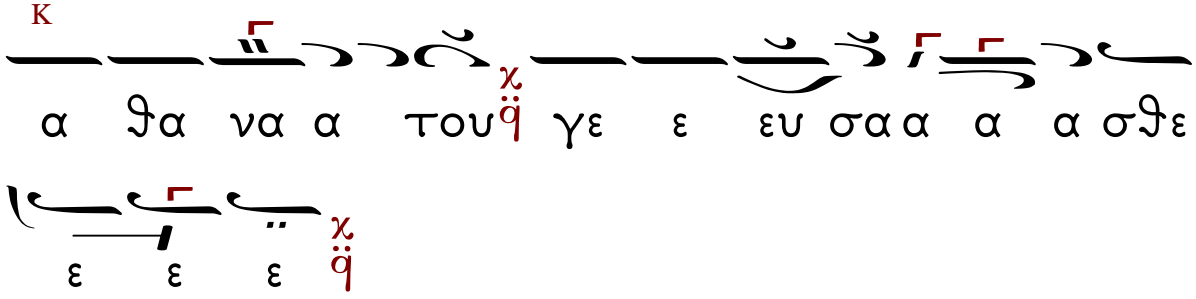

Στίχος. Ει πα τε τω Πε τρω και τοις λοι

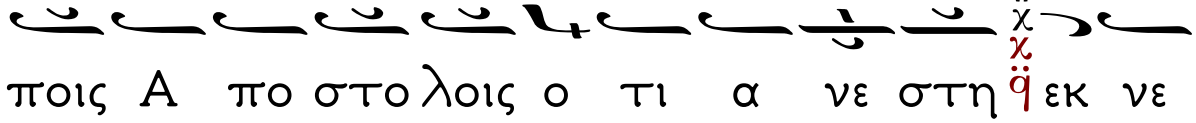

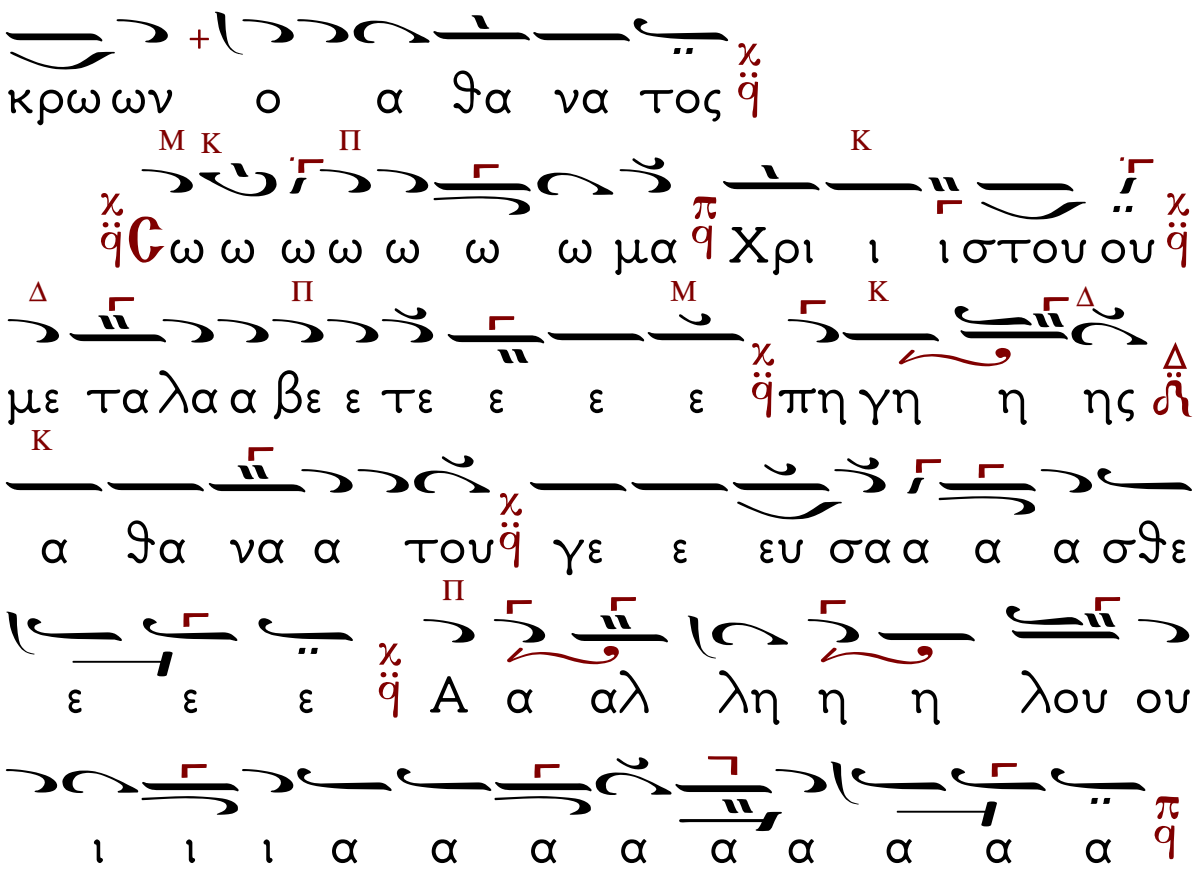
κρω ων ο α θα να τος
Ω ω ω ω ω ω ω μα Χρι ι ι στου ου
με τα λα α βε ε τε ε ε ε πη γη η ης
α θα να α του γε ε ευ σα α α α σθε
ε ε ε Α α αλ λη η η λου ου
ι ι ι α α α α α α α α α

Μετά τήν Θεία Κοινωνία.

Ἦχος λ πλ. Πα

Χρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε

κρω ω ων θα να α τω θα α να α το ο ον

πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν

τοι οις μνη η μα α α σι ζω ω ην χα ρι

σα α α με νο ο ο ο ο ο ο ο ος

Ἀ μην α μην α μην εις α φε σιν α

μαρ τι ων και εις ζω ην την αι ω νι ον

Πλη ρω θη η τω το στο ο ο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη σω

μεν την δο ξα αν σου ο τι η ξι ι ω ω

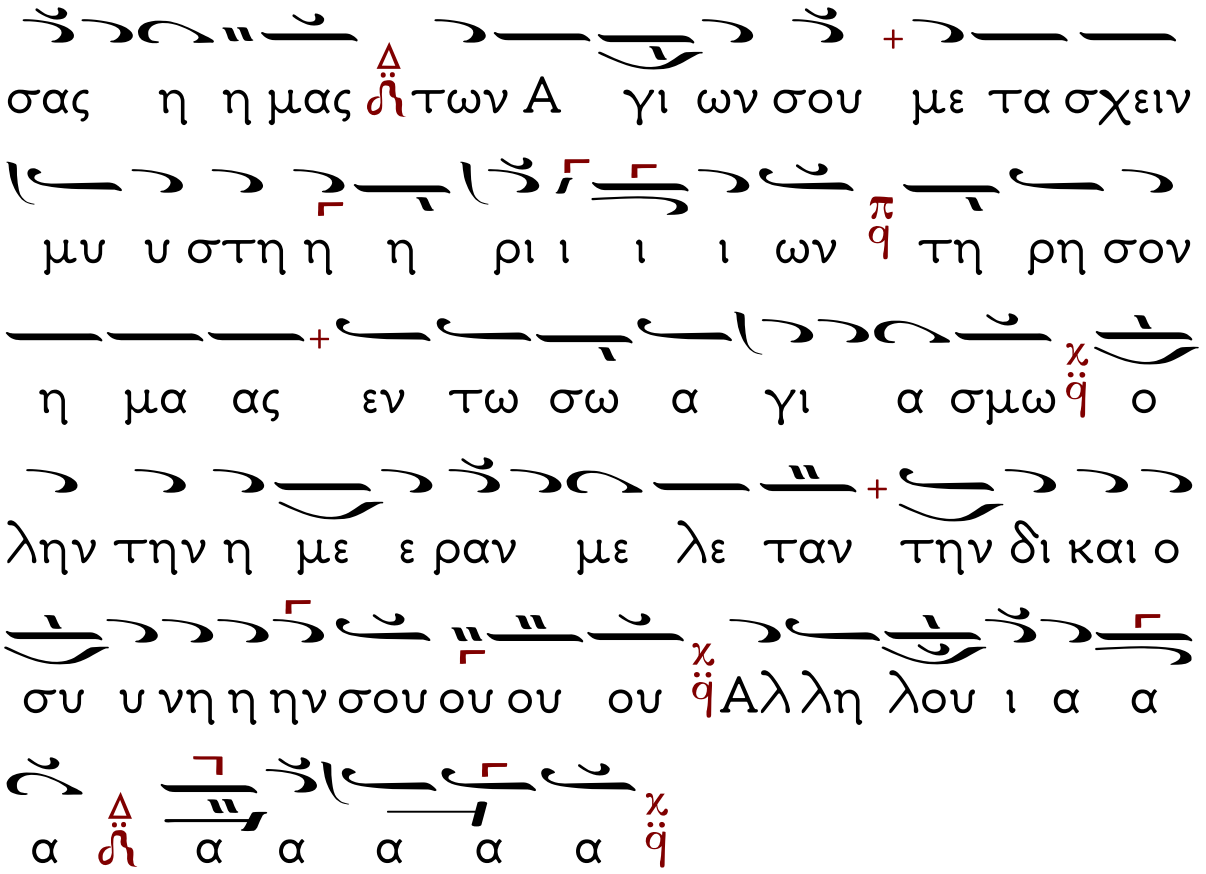
σας η η μας των Α γι ων σου με τα σχειν
μυ υ στη η η ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μα ας εν τω σω α γι α σμω ο
λην την η με ε ραν με λε ταν την δι και ο
συ υ νη η ην σου ου ου ου Αλ λη λου ι α α
α α α α α α α

Εἴη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

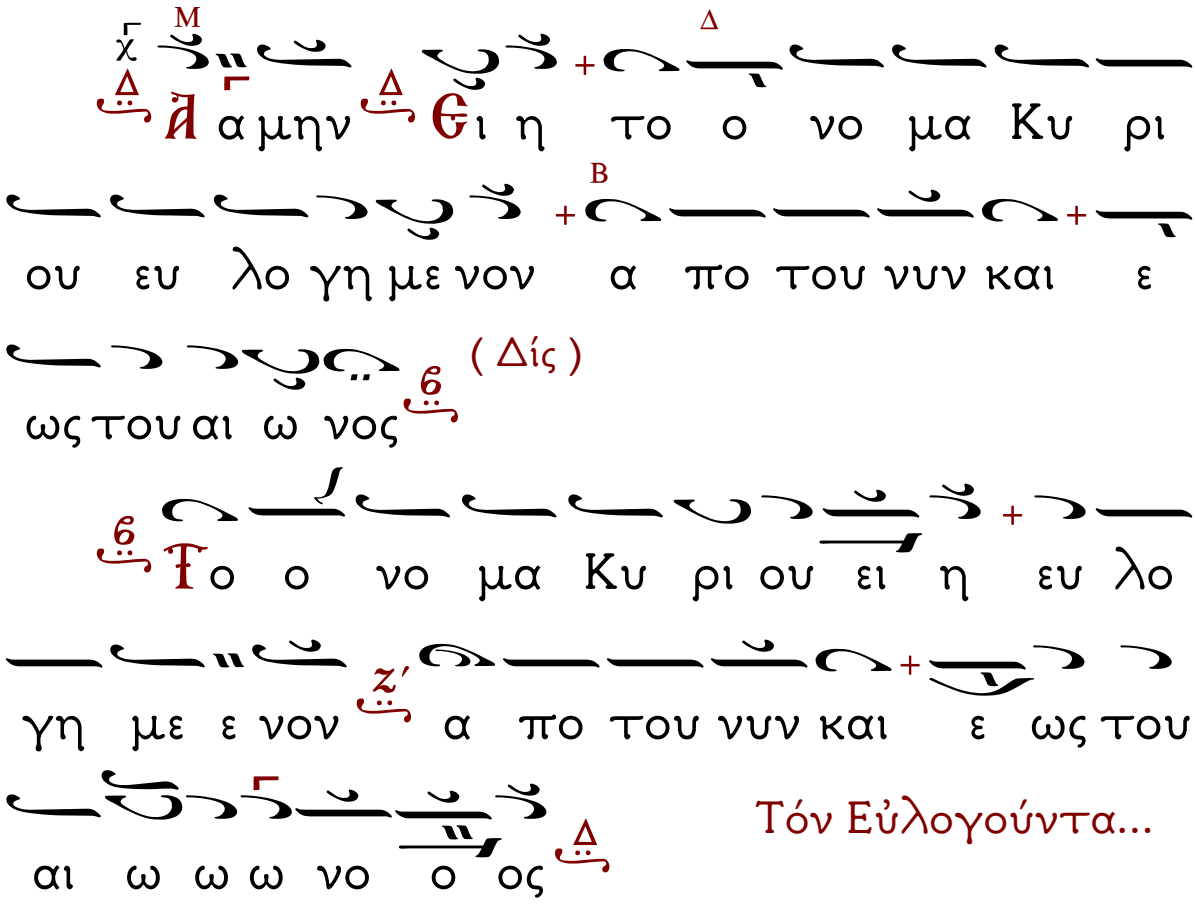

Καταβασίαι τοῦ Πάσχα.

Ἦχος ⸗ Πα

Ὠδὴ α΄.

Ἄ να στα σε ως η με ρα λαμ πρυν

θω μεν λα οι Πα α σχα Κυ ρι ου Πα α σχα

εκ γαρ θα να του προς ζω ην και εκ γης

προς ου ρα νον Χρι στο ος ο Θε ος η μα ας

δι ε βι βα σεν ε πι νι κι ον α α δο ον

τας

Ὠδὴ γ΄.

Ἄ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ

πε τρας α γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον αλλ

α φθαρ σι ας πη γην εκ τα α φου ομ βρη

σαν τος Χρι στου εν ω στε ρε ου ου με ε θα

Ὠδὴ δ'. Π

Θ πι της θει ας φυ λα κης ο θε η

γο ρος Αβ βα κουμ Δ στη τω μεθ η μων και δει

κνυ τω Δ φα ε σφο ρον Αγ γε λον δι α πρυ

σι ως λε γον τα ση με ρον σω τη ρι α τω

κο σμω Δ ο τι α νε στη Χρι στος ως παν

Ν Π

το δυ υ να α μος

Ὠδὴ ε'. Π

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ος και

αν τι μυ ρου τον υ μνον προ σοι σω μεν

τω Δε σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι

και ο συ νης η λι ον Δ πα σι ζω ην α

Ν Π

να τε ελ λο ον τα

Ὠδὴ στ'.

Κα τη ηλ θες εν τοις κα τω τα α τοις

της γης και συ νε τρι ψας μο χλους αι ω

νι ι ους κα το χους πε πε δη με ε νων Χρι

στε και τρι η με ρο ος ως εκ κη τους Ι ω νας

ἐ ξα νε ε στης του τα φου

Ὠδὴ ζ'.

Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με

νος γε νο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος

και δι α πα θους το θνη τον α φθαρ σι ας

εν δυ ει ει ευ πρε πει αν ο μο νος ευ λο

γη τος των Πα τε ε ρων Θε ος και υ

πε ε ρε εν δο ο ξος

Ὠδὴ η΄.

Αἰ νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου μεν τον Κυ ρι ον

Αὐ τη η κλη τη η και α γι ι α η με ρα η μι α των Σαβ βα α α των η βα σι λι ις και κυ ρι α ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε ε στι ι πα α νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου ου ου μεν η Χρι στον εις τους αι ω ω ω να α α α ας

Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω με ε νη Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και

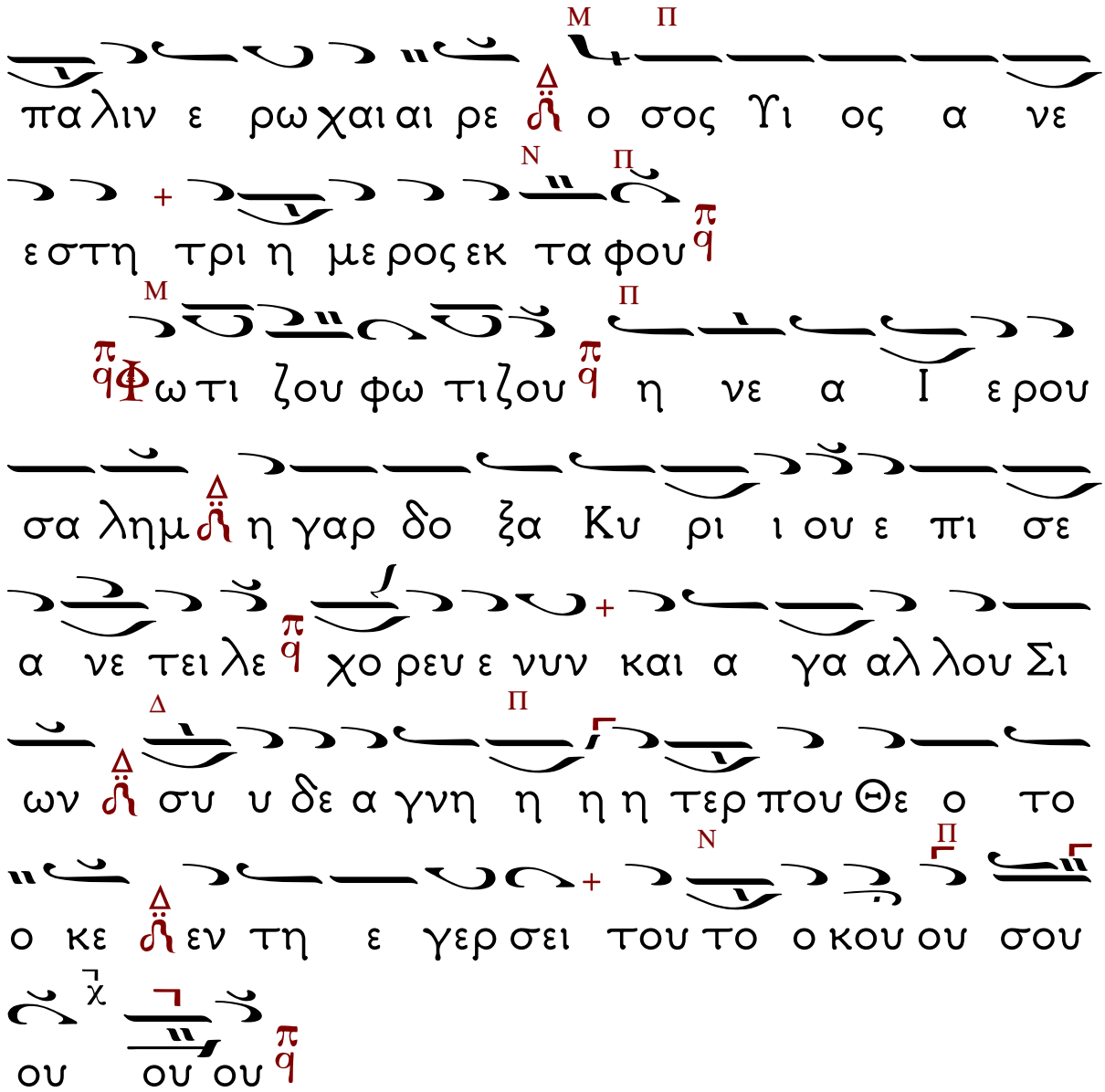

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων – Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.